

Primapars

Incipit summa que

vocatur Catholicon edita a fratre Johanne de iano
ordinis fratrum predicatorum.

Rosodia q̄

Dam pars grammaticae nūcupatur. Partes siquidē grammaticae sunt quatuor.

1. orthographia. etymologia. dialectica. et prosodia. Orthographia dicitur ab ortho qd est rectū et graphia scriptura. Inde orthographia id est tractatus de recta scriptura. literarum et sillabarum. Etymologia dicitur ab etymon qd est ver et logos sermo. Inde etymologia. i. tractatus de veritate omnium partitionis absolute. Dialectica dicitur a dia qd est de et sintaxis qd est constructio. Inde dialectica. i. tractatus de constructione psesta. Prosodia vero dicitur a pros qd est ad. et odos quod est cantus. Inde prosodia. i. tractatus de cniuersitate dictionis tempore et accentu. Principaliter autem in isto tractatu sine libro intēdo de prosodia. licet etiā de alijs tribus pribus aliqua hic tangam. Ut tractat iste rācō a principaliori intēto. si placet. prosodia nūcupetur. vel si magis placet liber iste vocet catholicon eo qd sit cōmunitas et cōmūnalis. Valeat siquidē ad omnes ferme scientias. Nā hic defacili inueniuntur unde dictiones formētūr et teruent. quod scribantur et proferātur qualiter exponant et etymologisen et cōstruātur. Inuenies etiā hic multas utiles q̄stiones naturales. theologicas motas et declaratas. Ordo autem istius libri talis est. Primo licet principaliter intendam de prosodia. tñ quia orthographia est quodāmō via ad prosodiā. agam de orthographia. Secundo de prosodia. Tercio de etymologia et dialectica. quasi mixtum aliqua dicā. Deinde spāliter de cōstructione et suis speciebus et pribus. necnō de regimine subiungā. Quarto determinabo de figuris. Quinto de orthographia. prosodia. origine. et significatione quarundam dictionū qd sepe innenūt in biblia et in dictis sanctorum et etiam poetarum in ordinē alphabeti ordinate subiungam. Libellū autem hūc ad honorem dei et gloriose virginis marie et beati dominici p̄ris nostri et omnium electorum. necnō ad utilitatem meā et ecclesie sancte dei ex diuersis maior meorū dictis multo labore et diligentī studio cōpilauit. Opis quippe ac studij mei est et fuit multos libros legere. ut ex plurimis diuersos carperē flores. qd meliora et utiliora sunt cū beato Hieronimo electurus. Nam sūm basiliū qd utiliora sunt mādarī memoie principalius meruerūt. Dementia em̄ est superuacua addiscere in tāta tempis egestate. Hālicubi vero vox nā insonuit non a paternis discessit limitib⁹. Hoc autē nō presumens de virtib⁹ p̄p̄is attētanū cū quasi nulle sint. Et summatio nis fiduciā laboris sc̄p̄ mercedē totaliter in samaritano pulso timore figens qui prolatis in curatione semiūtūt ob denarij superogāti cūcta reddere ē professus. Delectat nos sane veritas pollicentis. Et territ imēmētis laboris. desideriū horat̄ pficiēdi. Et debortatur infirmitas deficiēdi. quā vincit zelus vtiq̄ dom⁹ dei. In hoc autem tractatu nō solū pium lectorē sed etiā liberū correctorē desidero dūmodo eius sit cōscientia inuidētē absq̄ veneno. Queso autem mente deuota ut quisq̄ hūc lībz legerit. apud districtū iudicē solatinū mibi sūe orationis impēdat. et omne qd in me sordidū dephenderit orationib⁹ diluat. Orationis autem et expōsitionis virtute collata lector mens in recōpensatione me sup̄at. Si tamen p̄ me verba accipit. pro me fratre

de Litera

Jobanne iannensi fratre predicatorum minimo ad deūz pieces deuote fundat.

De prima pte istius opis. s. de orthographia.

Rima ergo pars

Isti libri (ut dixi) ē de orthographia. Circa quā sic pcedā. Primum nāq̄ agam de līra. Secundo de sillaba. Tractatur autē de līra dicēmus de diffinitione. divisione. divisionis declaratione. mutatione. et recto ordinē līraz.

De litera.

Litera sic diffinitur.

Litera est minima pars cōposite vocis. vel līra est vox individualia qd scribi potest. Discretur autē līra a līno. nīs. vel a lituris. eo qd antiqui scribebant in ceratis tabulis et postea linebāt. Līraz aliae sunt vocales aliae consonantes. Vocales sunt qm̄q. s. a. e. i. o. v. nā y. idē ē qd i. vocalis. Consonantū quedā sunt seminocales et qdā mute. Seminocales sunt septem. s. l. m. n. r. s. x. z. Mute sunt nouēz. s. b. c. d. f. g. k. p. q. t. z. i. v. posite ante vocales in principio eiusdem sillabe. ut iuno et venus. Item sicut est cōsonans ante us. ita remanet abiecta us. ut cuius cui. et pōpēus pōpei p̄ter hūc dātinū ei. in quo est vocalis. Q. et. k. sunt idem elementū qd c. Vero nō ē līra s. aspirationis nota. Liquide sunt due. sc̄z. l. z. r. qd posite post mutaz in eadē sillaba p̄mittunt p̄cedentes vocalē naturaliter longam corrip̄i. ut ascleia et tenebre. Duplices cōsonantes sunt tres. sc̄z. i. consonans posita inter duas vocales naturaliter. z. x. z. sp. ut maioz dux gaza. Vocales autē dicuntur. qd p̄ se plenā vocem faciunt. Semivocales appellantur. quia plenā vocē non habent. ut semideos semivirios appellamus. nō qd dimidiā partem habeant deo et viro. sed quia nō sunt pleni dīj vel viri. Mute dicuntur nō qd omnino carent vocē. sed qd exigua partem vocis habent. sicut in formis dicitur mulier nō qd caret forma. sed que male est formata. et dicitur mus frigidū cū. non quid penitus expers est calor. sed qd minime hoc utile. vñ mute nominate sunt ad p̄partionē bene sonantū. Seminocales quantū vincuntur a vocalib⁹ tantum sup̄ant mutas. k. z. q. q̄m̄is figura et nomine videātur aliquā habere differentiam cū c. et. amēn eandē tam in sono voci qd in metro cōtinent p̄testatem. Et k quidē penitus superuacua est. Nulla em̄ videt ratio cur sequēt a. debeat scribi k. kartago em̄ et caput sive p̄ c. sive p̄ k. scribantur. nullā faciunt nec in sono nec in p̄testate eiusdem cōsonantis differētiam. Q. vero p̄pter nihil aliud scribenda eē videtur. nisi vt ostendat seq̄ntem u. ante alterā vocalē in eadē syllaba positā p̄dere vim līre in metro. nō em̄ facit positio nem. qd si ideo alia līra est existimanda. q. q̄ c. debet g. quoq̄ cū similit p̄ponit n. amittēt vim līre. alia putari et alia cū id nō facit. Dicimus em̄ anguis sicut qd et aurū sicut cur. Hā si velimus cum veritate cōtemplari nō plus qd xvij. literas in latīno sermone habemus. Hoc ē. xvij. antiquas grecas. z. x. z. f. postea additas. et eas quoq̄ ab eisdem sumptas. Nam y. z. grecoruſ causa nominū astruimus. Hā vero aspiratōnis nota ē. et nihil aliud habet līre nisi figurā et op̄ in versu scribit inter alias līras. sicut dicit pris. in p̄mo maioris. Item sciendū est qd nulle p̄positiones vel cōiunctiones debet aspirari. Q̄d autē aliae p̄tesōnōis aspirātur. ut ham̄. herē. habēs. hic. huc. heu. sicut dicit pris. in tractatu p̄positionū. Itēz aspiratio ut dicit pris. in p̄mo maior. ponitur ante omnes vocales ut habeo. heres. biems. homo. humus. bylas. Post consonantes autē quatuor tātuūmodō more antiquorū grecorū sc̄z. c. ut chremes. et.

Bibliotheca Collegiū B. M. V. düsseldorf

Prima pars

vttbraſo.p. vt philipp⁹.r. vt pirrh⁹. i. do aut̄ extinſec⁹ b. ſcribiſ vocalib⁹ ut minimū ſonēt. pſonātib⁹ aut̄ intrinſecus p⁹ ut plurimū ſonēt. Dis ḥo lra vſ vox plus ſe ſo nat. cu ipſa aspiratio poſponit q̄ cū eūponit. ſed h̄ v̄ fallere in vah. ⁊ ab. q̄ aspiratio v̄ poſponi vocalib⁹ ⁊ nō anponi. H̄ ad h̄ r̄ndet p̄. q̄ apocopa facta ē extreme vocal. a. cui p̄ponebat aspiratio. nā p̄fecta vaba. ⁊ aba ſunt. Id̄o aut̄ abſcione facta extreme vocal. aspiratio māſit ex ſupiori pendēs vocali. q̄ ſiū est interiectionis voce abſcōdita. pferri. itaq̄ p̄ abſcōdite extremitatis v̄ cōgrne in ſiectōis naturali platione remanſiſſe. Et vt donat⁹ ait. vox ē incondita vox hec. H̄ec q̄ plena ē vox interiectio nō ē. Et d̄ incōdita. i. int̄ cōdita. Itē ſcias q̄ nunq̄ an. i. loco pſonātis poſita aspiratio pōt inueniri. ſicut nec an. u. pſonantē. vñ biulcus trisyllabū ⁊ bieme. Nulla ḥo pſonās an ſe aspiratiōnē recipit. H̄ic nota q̄ cremes p̄pū nomē d̄ a cremo mas. ⁊ b̄m h̄ caret aspiratōe. Si ḥo hec aspiratōnē ch̄iemē. tūc n̄ ē nomē latinū nec terinat a cremo as. vt dīc bug. H̄e idē dīc q̄ n̄ credit q̄ h̄ nomē p̄pheta terinet a p̄for faris. h̄ credit potius q̄ cōponat a pro vel p̄cnl ⁊ phonos. q̄ h̄ nomē p̄pheta. h̄. h̄. p. quā nullū latinū d̄z h̄ie. Vñ vult h̄ug. q̄ p̄dictē q̄tnor cōfonantes aspirent in grecis dictōnib⁹ ⁊ nō in latinis. Id̄ etiā v̄r velle p̄. q̄ poſtq̄ dīx q̄ aspiratio inuenit poſt q̄tuor pſonātes tm̄ q̄lī exponeſ q̄ h̄ ē intelligēdū de grecis dictōnib⁹. ſubiungit aliquātulū. poſt. r. inq̄ ſine aspiratiōne ponit in latinis. in grecis ḥo vel p̄ncipalr. i. in p̄ncipio vel geminata i media dictrōe aspiratur vt rhetor. rhodus. pirrbus. Itē p̄. in. vi. li. vbi agit de definentib⁹ in es. pdu. ita dīct rhannes. netis. ⁊ rhannis. qd̄ grecū eſſe oñdit aspiratio poſt. r. poſita. qd̄ in latinis nō ſit. Id̄ ſentit apuleius q̄ dīct. q̄ vicin⁹ facit q̄ aspirat pulcer vel ſepulcrū. q̄ nec vlla cōfonāt d̄z apud latios aspirari. H̄. h̄. pōt obijci de michi ⁊ nichil. H̄. dīct apuleius. q̄ d̄z dici michi h̄ ſuſhēat michi. De nichil dīco. q̄ ſponit a nō ⁊ hilū pēne. vnde n̄ p̄ ſe aspiratur. c. h̄. q̄lī p̄ accidēs. h̄bit em̄ h̄ ab altero ſponenti. imprioprietates nō ſunt extēdende. ex h̄. p̄t. q̄ cathena nō d̄z aspirari. Ex p̄dictis p̄. q̄ aspiratio ponit an ſe vocales apud latinos. ⁊ poſt q̄tuor pſonātes in dictōnib⁹ grecis aliquātū ſunt determinati nec declarati in grāmatica a p̄. nec ab alio autore ſicut puto qn̄ generaliter dictōnes latine vel vocales debeat aspirari. nec qn̄ p̄dictē q̄tnor pſonātes debeat aspirari p̄ in dictōnib⁹ grecis. q̄ nō ſp ille cōfonātes in dictōnib⁹ grecis aspirant. ⁊ ppter h̄ difficile ē ſcire. ⁊ marie michi nō bene ſcīti lingua grecā. q̄ ſe in q̄bō dictōb⁹ aspiratio debeat ſponi vel poſponi vniuſalr. Et iō ſi aliq̄ dictōnes in h̄ libro vel ope aspirauit nō aspirādas vel nō aspirauit aspirādas peto veniā de omiſſis.

De dyphthongis.

Huire etiā debes q̄ q̄. Nam vocales alijs vocalib⁹ ſponunt. ſicut p̄ in dyphthongis. Unde h̄ de dyphthōgīſ aliquid dīca. Dyphthōgīſ ē cōiunctio duar̄ vocaliū vim ſuā re tinentiū in eadē ſyllaba. Nā. u. poſita poſt. g. vel. q. vel s. ſequēte vocali in eadē ſyllaba. amittit vim lra. vt q̄ ſuadet. Vñ dīct p̄. in p̄mo maio. Eſti inq̄ qn̄ v. amittit vim tā vocali q̄ ſonātis. vt cū inf. q. ⁊ alia vocalē ponit vt q̄ ſonātis. Idē plerūq̄ patit inf. g. ⁊ alia vocalē. vt ſanguis lingua. S. qn̄q̄ ſonātis ſequente a vel e. h̄ idē ſepe fit. vt vim ſuā amittat. u. tā vocalis q̄ ſonātis. vt ſuadeo ſuavis ſuſco ſuet. Et qn̄ idez. u. trāſit in cōfonātē vt nauita nauita. gaudeo gaufus. ſic econtrario a cōfonātē transit in vocalē. vt caneo caut voluo volutus. faueo faut. Itē an trāſit in. o. pdu. mo re antiq̄ vt lotus. p laut. Jn. u. q̄ ſlongā trāſit. vt clau do includo. Itē ae trāſit in. i. pdu. vt quaero inq̄ro cae-

De dyphthongis.

do occido. laeto illido. Itē au p̄ ab p̄poſitione ponit in bis ſib⁹ auſfigo ⁊ auſtero. Dyphthongi aut̄ ſunt q̄ tuor. f. au. en. ae. ⁊ oe. quari due ex toto ſcribit⁹ ⁊ pferetur. f. au. ⁊ eu. vt audeo eunuchus. Alie ḥo due ex pte ſcribunt⁹ ⁊ ex pte pferunt⁹. f. ae ⁊ oe. vt muſae ⁊ foenuſ. Et ſcias q̄ iſte due dyphthōgīſ. f. ae ⁊ oe. in coi ſermo ne nō pferunt⁹. ita ⁊ in h̄ libro fere muſq̄ ſcribunt⁹. An celū inuenies ſcriptū inſra in ſuo loco in q̄nta pte q̄ ſe ſine a q̄uiſit ibi ac dyphthōgūſ. vñ celū q̄lī caelū. Itē ſenū p̄ ſine ſi inuenies ſcriptū q̄uiſit ibi ſe dyphthō guſracita q̄lī foenū ⁊ ita de coſimiliy intelligas. Feci tñ alioq̄ quoddā ſignū in vocali q̄ pferit ad denotādū q̄ibi est dyphthōgūſ racita. vide in caelū. Dyphthongi aut̄ dicunt⁹ q̄ binas p̄tōgos. h̄ eſt binas voceſ compendūt. nā ſingule vocales ſuas voceſ habēt. Itē ſcias q̄ dyphthōgūſ nunq̄ in pterito pfecto mutat⁹ vt haec reo haefi. audio audiui. moenio moeniuſ excepto cae do cecidi. Et ſi obijciat de auſtero abſtuli. qd̄ mutat au in abſ. Dicim⁹ q̄ nō eſt eius rectū pteritū ſe accōmodatū. Niaduertendū etiā ē q̄ nulla dyphthōgūſ in duas pōt cōfonātēs deſinere. in duplē aut̄ inuenit. vt ſex fe cīs. ⁊ faux ſauſis. H̄ ſcias q̄ ois dictio p̄me declinatōis vel ſequē ſpāmā declinationē in. c. deſinēs cuiuscūq̄ casuſ vel numeri vel generis ſit dyphthongat. vt muſae lectae illac ipsae queſ. Lecte ḥo caſuſ vñi nō ſequi ſur ſpāmā declinatō ſe ſcadam q̄ ſe pte mas. ge. ⁊ neutri eſt ſe de. Et ideo nō dyphthongat in mas. ge. ſive in vocatiō. Et ita de coſimiliy eſt dicendū.

De accidentibus.

Nota insuper. q̄ ſicut tribus modis pſideratur lra. ita ei accidūt tria ſez nomē figura ptās. Nā inq̄t ſcribiſ ſouenit ei ſigura. Rōne voceſ ſouenit ei nomē. ſi inq̄t ſpunciat ſouenit ei ptās. Itē nō eſt ignorādū q̄ mutatio lra ſit qn̄q̄ modis. f. caſa. vt ḥo ſaginis. tpe vt ago egi. teri natione vt ſaxū ſaxosuſ cōpoſitōe vt arma armipotēs. antiqua platione. vt proes. p̄ prodes. Eſt aut̄ mutatio ſbalis ⁊ accidētalis. Subſtātialis aut̄ mutatio ē. cū vna lra ſouit. p. alia vt ago egi. Accidētalis ḥo mutatio ē. qn̄ pducta eadē ſouit. p̄ correpta. vt lego legi. H̄ ſciendū ē q̄ ſex ſunt ſpēs mot⁹ ſicut dīct arifo. in p̄mo li. p̄dicamētor. f. generatio. corruptio. augmentū. dimi nutio. alteratio. fm locū mutatio. Et fm ſe ſitas ſpēs motuſ h̄ fieri mutatio lra ſi generationem. vt creo creaui. fm corruptionē. vt ago egi. fm augmentationem. vt amo amauit fm diminutionē. vt ſedeo ſedi. fm alterationem. vt lego legi. fm loci mutationē. vt mordeo morodi. H̄ ſcias q̄ pductū. v. moto monet. vt ludo lusi. moto mutat in. v. corr. vt pungo pupugi. tundo tu tudi. Itē. v. in. o. trāſit. vt nemus nemous. ebur eboris. p. v. h̄. o. Itē aliq̄. o. in. v. mutat⁹. vt tremo tremui. et h̄c illuc. p. hoc illoc. Itē. a. pdu. in. e. pdu. inuenit⁹ cōuerti. vt alit⁹ anelit⁹. H̄ ſciendū ſouenit ei ſeptē vel nouē fm p̄. ſunt lre q̄ interponunt cā euphonie. f. b. vt ambiго. ex am p̄poſitione ⁊ ago interpoſita b. Itē imbuo uis. ex in ⁊ vo. viſ em̄ ſuata in. m. ⁊ interpoſita. b. fm quoſdam. f. vt ſicubi ex ſi ⁊ vbi interpoſita. c. lra. Itē nūcubi ex nō ⁊ vbi interpoſit⁹. c. lra. D. vt pdeſta p̄o ⁊ eſt interpoſita. d. vt dīct p̄. in. vii. li. p̄ totā deſinē ſe p̄biq̄ ſe vocali incipit h̄ verbū interpoſit⁹ d̄ iuncrure cōpoſitionis. R. vt dirimo. ex vi. ⁊ em. e. in. i interpoſita. r. S. vt obscur⁹. ex ob ⁊ cura. re interpoſita ſ. lra. L. vt idētide. ex idez ⁊ idem interpoſita ſ. lra. D. vt emptus ⁊ u. cōfonans vt besbonis. ⁊ vt dīct p̄. in. vii. li. Aboue quoq̄ bonū ſebet ſieri e in um. Sed noſtādū q̄. u. conſonantē aſſumūt obliqui caſuſ ſingula ſe biuatuſ cā. abijciunt aut̄ eam qn̄ plurales ſunt. gtūſ. datiuſ. abltūſ. Unde gtūſ boū. dtūſantez ⁊ abltūſ p̄ ſincopā ſepe medie proferunt⁹ ſyllabe. vt bobus. p̄ be

Vidima pars

tibns. De p̄dictis quidā dant euphoniam. n. s̄. t̄. e. u. m̄.
b̄. a. d̄. z. p̄. r. u. cōsonans.

De mutatione cōsonantiū.

Postqz de vocalib' di
xim' nūc de mutatōe p̄sonātiū dicam'. Sci-
endū ḡ p̄mo ē q̄ tres sunt p̄sonātes q̄ manēt eedē p̄ oēs
casus t̄ nō mutat̄. sc̄. l. n. r. vt sal. lis. flumē n̄is. cesar n̄is.
L. q̄ et. c. q̄s in solis trib⁹ noīb⁹ inueniāt̄ q̄ p̄nt decli-
nari. B̄ idē h̄nāt. vt caput t̄is. occiput p̄it̄. s̄inciput p̄it̄.
ab eodē cōposita. allec. cis. lac. ctis. in q̄ t̄. etiā addit̄. ine-
nit̄ etiā B̄ lacte declinat̄. Reliq̄ x̄o p̄sonātes mutat̄ vt
abijciāt̄. d. ad aliqd̄ alici⁹. m. vt t̄ep̄l̄ pli. s. vt magn⁹
gn̄i. r. vt rex gis. B̄ v̄ fallere in B̄ noīe epar epatis i
q̄ r. nō remanet eadē p̄ oēs casus. B̄ dic q̄ intelligendū ē
de noīb⁹ latinis. B̄ epar nō est latinū. Nota etiā sic dicit
ps. in p̄mo maio. q̄ i p̄terit̄ p̄fec̄t̄ x̄b̄ solēt̄ oēs p̄sonā-
tes mō mutari mō manere. exceptis q̄tuor. f. l. vt celo la-
ui. p. vt turpe pani. s. vt quasso q̄sau. x. vt nexo xui. be-
em nūq̄ mutat̄. Aliē x̄o cōsonātes mō mutant̄ mō ma-
nent. vt babeo bni. iubeo iussi. cōpescō compescō dico
dixi. ascēdo dī. ledō si. lego gi. p̄ugo xi. demo ps̄i. premo
ps̄i. moneo monui. sino siui. neq̄o nequi. torq̄o torsi. de-
sero deserui. vro v̄ssi. verto x̄ti. flecto xi. B̄ p̄t̄ obijci
de B̄ verbo vello vulli. in q̄ mutat̄. l. in p̄terito. B̄ dic
q̄ ps̄. itellerit̄ de regularib⁹. nā vello velli fac̄ debuit re-
gularit̄. Itē q̄n̄ de disco didici. pello pepuli. pcello
peuli. B̄ dic q̄. l. 7. s. n̄ mutat̄ in his verbis B̄ abijciunt̄
pot̄. Intelligendū ē ḡ de regularib⁹ de muratib⁹ nō de
abijcentib⁹. H̄uc de singul̄ p̄sonātib⁹ videam'.

Banet. vt bibo bibi.
mutat̄ in ps̄. vt nubo ps̄i. scribo ps̄i. vel in duo
sl. vt iubeo iussi. vt vult ps̄. in. viij. li. Queris aut̄ de scri-
psi nupsi cur nō p̄ b. B̄ p̄. p. scribant̄. Et B̄ est cā eupho-
nie. q̄ in principio syllabe b. a. n. s. vel. t. nō p̄t̄ inueniri.
vt iupe aptus ps̄itac⁹. Nā abson⁹. abstinen⁹. s̄ilia n̄ in pn
cipio syllabe cōiuncta. b. z. s. h̄nt̄. cū p̄positio sepatim ē
syllaba accipiēda. Igit̄ p̄cipia sup̄dictor̄ x̄b̄ rōna
biller p̄. pt. scribunt̄. vt script⁹ nupt⁹. z noia ex his de-
riuata vt scriptor nuptie. B̄ ps̄. in. ix. li. In p̄mo aut̄ dīc
q̄. b. z. s. nō al's debēt p̄poni. B̄ ē in eadē syllaba piun
cte nisi in fine noīlatini cuius ḡt̄us in his desinit. vt v̄rb̄s
bis. celebs libis. Si obijciat̄ d̄ abs. dic B̄m quosdā q̄ d̄
excipi vel vt qdā dicūt̄ intelligendū ē de polisyllabis vt
legas litera sic. nō al's debēt p̄poni in noīlatini nisi in il
lis cui⁹ ḡt̄us in his desinit.

QTransit in. u. cōsonatē.
vt pasco pawi. in. x. vt dico dixi. i. s. vt mulceo
mult̄ q̄o ḡsi siue pepci. Et in. g. antecedente. n. vt q̄drin
genti q̄ngenti sexingenti. Nec non p̄tus. s. posita transit
aliqui. in. t. vel assumit eā. vt irascor irat⁹. nācisor nact⁹
nascor natus. paciscor. pactus.

Transit in. c. vt accidit.
quicq̄ in. g. vt aggero. in. l. vt allido. i. p. vt ap
pono. in. r. vt arrideo meridies. Antiquissimi x̄o. p̄ ad ar
frequētissime ponebat. vt arfari. p̄ adfari. aruolare p̄. o
aduolare. vñ ondit̄ recte arcesso dici ab arcio x̄bo qdā
nūc actio dicim⁹. qdā est ex ad z cōpositū. Transit
etiā in. s. vt assideo in duo q̄. s. vt cedo cessi. in. t. vt at-
tamino. Itē d. interponit̄ frequēter hiatus cā. phiben
di in cōpositis. vt redigo redarguo p̄dest. Subtrabit̄
etiā cū sequens syllaba abs z alia cōsonante incipit. vt
aspicio ascēdo aspiro astro. B̄ aut̄ fit ne p̄sonās gemineſ
ante aliā consonantē.

En latinis dictionibus
ponim⁹. vt fama filius. In grecis x̄o dictōib⁹

de Mutatione conso.

pb. vt orpheus pheton. Hoc tñ scire debem⁹ q̄ nō tā
fixis labus est. p̄nunciāda. f. quo modo pb. atq̄ hoc so-
lum interest.

OTransit in. s. vt spargo
sparsi. in. x. vt rego rex. in. ct. vt pingor pictus.
ago actus.

DEst vbi manet integra
vt babeo habui. Est vbi mutat̄ in. x. vt trabo
ri. v̄bo xi. vt dicit pris. in. ix. li.

BSuperuacua est vt di
git pris. in p̄mo maio. q̄ quis scribat nullā aliā
vīm b̄ q̄. c. vt sup̄ dictū est.

Transit in. x. vt pauluz
pauillū. mala marilla. velum x̄eillū. in. r. tabu
lataberna.

MTransit in. ii. z maxime
xx. c. d. vel. t. vel. q. seq̄ntib⁹. vt tantū tātundē.
qd̄ cōponit̄ a tantū z demū. Idē identidē. coꝝ eorūdē.
nū nūcubi nūq̄s. nūq̄. anceps. p̄anceps. Am em̄ p̄posi-
tio. f. vel. c. vel. q. seq̄ntib⁹. m. mutat̄ in. n. vt anfract⁹
ancisus anq̄ro. Vocali x̄o sequēte int̄cipit. b. vt ambi-
tus abesns abustus abages. Nec nō etiā in cōbus⁹ z cō-
buro idē fit. Idem. m. final̄ dictōis subtrabit̄ in metro
plerūq̄. si a vocali incipiat̄ sequēs dictio. vt illū expirā-
tē trāshiro pectore flāmas. x̄etustissimi tñ nō s̄p̄ cā lōtra
hebant. Ennius in. x. annaliū. Insignita fere cuz miliā
miliū octo. Itē. m. obscur. in extremitate dictōnū sonū
b̄. vt t̄ep̄l̄ aptū. in principio vt magn⁹. mediocrē i me-
dys. vt umbra. Itē sola B̄ semiocal̄ p̄tus. s. ponit qd̄
mutaz est. vt smirna smaragdus. z q̄ liquida. vt san-
nis ramni. z q̄ ante. s. posita in finali syllaba noīs more
mute interposta. i. facit ḡt̄m biems biems. velut inops
inops. celebs libis. sicut dicit ps̄. in p̄mo maio. Idem
in. ix. li. dicit. M. manet. vt emo emi. Assumit ps̄. vt demo
temp̄i. como cōpsi. p̄mo. p̄mpsi. Seminaf. vt mōdeo
momordi. Subtrabit̄. vt rūpo rupi. Idē dicit in. x. li.
Emo emptū facit qd̄ idō assump̄it. p. q̄ nō p̄t̄. m. an-
tu siue p̄. inueniri cā euphonie. vt sumpt̄. p̄mptus cō-
ptus. De am z circū infra dicā.

Nodo mutatur in ps̄.
vt tēno tēpsi. Nel in. v. loco p̄sonātis vt ster-
no strani. Subtrabit̄. vt linq̄liq̄. vinco vici. piunx piu-
gis. p̄ cōiungis. ne x̄bū putet̄ esse. vt dicit ps̄. in. ix. li. Et
in. vij. li. dicit q̄ piunx desinit̄ in. x. Item. n. vt dicit ps̄. in
principio maio. trāsit in. g. vt ignoscō ignot⁹. ignauus
ignominia. p̄gnosco p̄gnat̄. p̄t̄ tñ in q̄busdā coꝝ etiā
p̄ cōscissionē adēpta videri. n. vt ignar⁹ q̄ in simplicib⁹
q̄p̄t̄ p̄ adiunctionē inneniri. g. vt gnar⁹ gnatus z seq̄n-
te. g. vel. c. p̄ ea em̄ greci scribut̄. g. Et qdā x̄etustissimi
autores romanorum euphonie cā. vt agchises. agceps
aggulus. alij scribit̄. n. z. g. vt anceps angul⁹. z B̄ v̄sus
moderno. B̄. Trāsit. n. i. l. vt vñ v̄llus. catena catella.
bon⁹ bellus. B̄ll̄ collido. colligo. illido. Itē trāsit. n. in
m. seq̄ntib⁹. b. m. p. vt imbellis. imineo. impator. ipel-
lor. B̄ll̄ in grecis noīb⁹ neutris in on. desinetib⁹. vt im-
pellion. ipellion. Trāsit etiā in. r. vt corrigo corrūpo. ir-
rigo. Hanc aut̄ mutatōnē līaz sciendū ē naturali. qdā
vocis rōne fieri p̄pter celeriorē motū lingue labiorūq̄
ad vicinos facilius trāseuntū pulsus. Et scias q̄ in. q̄.
li. ps̄. addit̄ pene. Un̄ dicit pene v̄bicūq̄ cum p̄positio
an dictione ab. r. incipientē componit̄. mutat. n. in. r. vt
corrigo. Trāsit z supradicta consonās. n. in. s. vt scindo
scissus. findo fissus. in. t. vt canis catulus. in. c. vt ecqd̄ p̄
enqd̄. Expellis in grecis in on. desinentib⁹ cū in latinam

a ij

Prima pars

trāscēt formā. vt simo. leo. draco. sic ecō addit' latinis
noīb in o. desinētib apō grecos. vt cicerō. caton p ci-
cero t cato. Trāsit etiā in u. vt simo sini. sterno stravi.

DManet. vt sapio pui.
Assumit. s. vt repo rep̄si. Duplicat vt reperio
reperi.

Quis eandē vīm quam
c. habet. nūq in pncipijs ifinitoꝝ vel introga-
tiuoꝝ qādā noīm posita. q obliquoꝝ casus in c. līram trā-
siret. vt q̄s cui? cui. Sila a xbis habētibꝝ. q. in qbusdā
pncipijs in c. trāsferit. vt loq̄ locut⁹. seq̄ secut⁹ vt dīc
pīl. in pmo maio. Et in x. li. dicit. Deponētia in quoꝝ
mutat ē in cu. t sumētia tū. faciūt supinū loq̄ locut⁹.
seq̄ secut⁹. Et post subdit pīl. in pmo li. Q. trāsit in s.
vt torq̄ tor̄. sicut z. c. pco pīl. Sila abycit. n. in pteri-
to pfecto sicut z. c. vt linq̄ liq̄. vinco vici. Trāsit etiā in
x. vt coq̄ coxi. duco duxi. Apō antiq̄ssimos frequētissi-
me loco. cu. syllabe qui. ponebat t ecōuersto. vt arquus
coqu⁹ oquul⁹ p arcus coicus oculus. quū p cum. quur
procūr. De. q. etiā supradictū est quando determinauit
de. k. q. c.

RSine aspiratione ponit
tur in latīnis dictōibꝝ. In grecis ḥo v̄l pncipa-
lis vel geminata i media dictōe aspirat. vt rhetor; rho-
duspīrrbꝝ. Trāsit in l. vt niger nigell⁹. vmbra vmbel-
la. in s. vt arbor; vel arbos. odos p odor. vero ḥsus. in
duas. s. vt vīo vīs. gerō facit gessi in u. psonātem. tero
trīu. sero seu. in n. vt enēs. pereus.

Sin metro apud petu
stissimos vīm suā freqnē amittit. vt virgil. in x.
encyd. Nonite spes sibi qlsq̄. Trāsit in m. vt rursus p
p rursus. diminuo p disminuo. Terētius in adelphis.
Diminueſ tibi cerebz. t scias q diminuuo p duo. m.
dī a di. t minuo. i. in diuſas ptes minuo. H̄z diminuo
p vñ. m. a di t minuo ip̄ortat diminutionē. Itē. s. mu-
tatur in n. vt sanguis nis. in x. vt flos floris. ius iuris. in
x. vt aiāt. p aiās. t pīstrīt. p pīstrīs. in q se qīmūr dores.
Ille em̄ om̄it. p om̄is dicūt. in d. vt custos di. p̄ses p-
sidis. palus paludis. in t. vt nepos nepotis. p̄tus p̄tus.
in u. cōsonantē. vt bos homis. Itē sepe p. z. solem⁹. s. ge-
minatā pone. vt patrisso. p patrīo. Sepe etiā. s. p aspi-
ratione ponit in his dictōibꝝ q̄sa grecis sumpli⁹. vt
semis sex septē. sicut vult pīl. in pmo minoris. Hic ē
sciēdū q. s. freq̄nē inuenit liq̄scere mat̄e apud antiq̄.
Et ideo de liq̄dis alīq̄ dicā. inuenit aut̄ liq̄scēntia tā
in vocalibꝝ in psonātibꝝ. t de utrāq̄ h̄ dicā. Cōca-
les vt dicit pīl. apud latīnos oēs ancipites sunt v̄l liq̄de
hoc est q̄ facile mō. p̄duci mō corripi p̄n̄t. Inuenim̄ em̄
q̄nq̄ vocalē eandē. p̄duci. q̄nq̄ corripi. sicut p̄t̄ in hac
dictōe tenebre cui? penl. p̄ducit t corri. p̄tute illi? liq̄
de q̄ est ibi. s. r. t vocans liq̄de qdā silitudine. liq̄dū em̄
de facili currit de uno loco ad aliū sicut videm̄ iu aqua
t vīno t oleo. Itē etiā in vocalibꝝ facile em̄ p̄ducunt t
corripi. sicut dictū ē. Similiter dicūt ancipites. i. du-
bie. q̄ ad utrāq̄ ponibiles sunt. vt ostensum ē. In pson-
antibꝝ etiā sunt ancipites. sc̄liq̄de. vt l. r. q̄ modo
longā mō breuē p̄mutas posite in eadē syllaba faciant
syllabā. His quidā nō irrōnabilitē addunt. m. n. q̄ ipse
q̄ cōes faciūt syllabas p̄mutas posite. Un̄ ovidius. x.
metba. Piscosamq̄ guidon grauidāq̄ amathūta me-
tallis. Ecce hec līra. n. posita in eadē syllaba cū muta. g.
nō facit vocalē seqnē. sc̄z qui. longā. Scias tñ. q̄ aliter
dicunt̄ vocalēs liq̄de t aliē psonātes. vocalēs dicitur
liq̄de. q̄ de facili mouent̄ de corrēptōe in p̄ductionē.
sicut p̄dictū ē. Consonātes ḥo dicunt̄ liq̄de. q̄ habēt
ptatē destruēde corrēptōis. q̄n̄ videlicet nō liq̄scēt t

de R̄utatione conso.

nō destruēde q̄n̄ liq̄scēt. nā tunc vocalē brevis rema-
net sicut naturalit̄ erat. Inuenit etiā hec līra. s. liq̄scere
mat̄e apud antiq̄. q̄ videlicet in sc̄āsione metri abyci
tur psonās cū p̄cedētē vocali. q̄n̄ sequēs dictio incipit
a vocali. t h̄ sit frēq̄nter in bac līra. m. vt apud oracūm.
Omnibꝝ h̄ viciū est cātoribꝝ inter amicos. Qnq̄ sit in
bac līra. s. vt apud catbonē. Successus indignos noli
tu ferre moleste. Abycit em̄. s. cū sua vocali. n. tē bac di-
ctōne successus. Qnq̄ abycit sine vocali. vt apud ora-
cū. Regis opus sterlīsc̄z diu palus aptaq̄ remis. Abycit
cū final de h̄ noī palus. vt fiat brevis ppter se-
quentē vocalē. vel si liq̄scit. s. vltima bñis palus in
sc̄āsione metri. Qd̄ etiā fit apud catbonem. Qd̄ nosti
factū nō rectū noli silere. q̄si dicat noli silere. t apd Lu-
canū. Terga sedēt cerebro maculis distincta smaragdo.
In sc̄āsione em̄. s. abycit t dicit maragdo. Inde etiā ē
q̄p disertus corripit primā syllabā di. cū sit naturalit̄ lo-
ga. q̄n̄ cōponit ex di. t ars. in p̄posita. s. cā cupphonie qd̄
ibi liq̄scit. Hic ergo frēq̄nter siebat olim in bac līra. s
eclipsis. q̄. s. sonū h̄ valde facile t q̄si sibilantē t multo
tiens liq̄scit. Non solū aut̄. s. liq̄scit in metro. s. etiam
in p̄sa. licet de h̄ p̄stī. nō faciat metionē. Ideo nota q̄. s
posita int̄ duas vocales fere vbiq̄ liq̄scit q̄tū ad sonū
iūo. pfertur in sui pleno sono. vt nūl. designauit. Hoc
aut̄ nō potest accidere in x. licet affinitatē habeat cū. s.
Non em̄ videref rōnabile nec cupphonie consonū q̄. x.
cū sit duplex psonās sp̄ deueniat ad mediū sonū simpli-
cis t liq̄de psonātis. sicut ad sonū de. s. liq̄da. vt videli-
cet. p̄ferat eo sono q̄. pfertur nisi. dixit vel vexillum vel
auxiliat⁹. Un̄ alīt est dictio p̄ferenda q̄n̄ scribit p. s. t
q̄n̄ p. x. sicut manifeste p̄z in h̄ pterito hausit. qd̄ scribi-
tur p. s. q̄n̄ est pteritu de haurio ris. t in h̄ pterito auxil-
qd̄ scribit p. x. q̄n̄ descedet ab augeo anges. Sila p̄z h̄
in h̄ pterito lūsit. qd̄ scribit p. s. q̄n̄ est pteritu de ludo
is. t in h̄ pterito luxit. qd̄ scribit p. x. q̄n̄ est pteritu de lu-
ceo ces. vel lugeo ges. In q̄b̄ intelligentibꝝ p̄z q̄s diffe-
renter pnūciel. x. ab. s. liq̄da. Sicut g. pnūcians auxit.
luxit. q̄n̄ scribunt p. x. Itē dixit vīxit. Hic pnunciande
similes dictōes sunt. vt auxiliū auxiliat⁹. vexillū vexilli-
fer. Ad maiore aut̄ declaratiōe eoꝝ q̄ dicta sunt to-
liq̄dis scias q̄ fm̄ quoscā triplex ēliq̄scētia līcē. Est em̄
qdā liq̄scēntia q̄ dicit qdā habilitas elemēti. fm̄ q̄ faci-
le trāsit de p̄ductione in correptionē. vel ecōuersto. t h̄
est tm̄ in vocalibꝝ. Est etiā qdā alia liq̄scēntia q̄ attendi-
tur q̄tū ad s̄bstantia līcē sive fm̄ naturā. plarionis p-
sūs. i. fm̄ q̄ ipsa subtrahit t non pfertur. vel semiple-
ne. pfertur. sicut patuit in bac līra. s. Similiter habetur in
multis alijs tā vocalibꝝ q̄s cōsonātibꝝ. vt suadeo suauis
suauitas. om̄it. in q̄b̄ in sc̄āsione subtrahit. u. vel. m.
t est hm̄li liq̄scētia s̄bstantialis. p̄cedens ḥo accidenta-
lis. Et hec secūda pōt esse in vocalibus t cōsonantibꝝ s̄-
icut p̄dictū est. Et t cōsiderat liq̄scēntia līcē q̄ attendit cir-
calē potestate. sicut videmus in liq̄dis. l. r. que nō sp̄
cū aliqua cōsonante. pdu. vocalē p̄cedētē. immo ipsi
liq̄scēntibꝝ vocalis corri. vt illud p̄spēri. t tenebras ad-
dit. quassine luce gerit. Hic nota q̄ liquide posite
post mutā in eadē syllaba naturaliter p̄mittunt p̄ces-
tentem vocalē naturaliter breuē corripi. vt assēcta t te-
nēbrie. Unde dixit naturaliter breuē. quia si naturalit̄
esset longa. nō posset esse breuī. nec in versu nec in p̄sa.
vnde q̄i mater t frater naturalit̄ pdu. primā. nunq̄ cō-
matres t cōfratres possunt in penul. corripi. nec in ver-
su nec in p̄sa. Si aut̄ breuī sit. naturalit̄ potest p̄duci
t corripi in metro. vt tenebre penul. corri. t tenebre pe-
nul. pdu. s. in p̄sa debet corripi penul. vt cōpatres. te-
nēbrie. t hic cōiter t quasi generalit̄ corri. H̄ng. ḥo vi-
detur fuisse quasi singularis opinionis in hoc. Dicit em̄
in quidā libello quē compōnit de accentu q̄ quādo hi-
quida ponit̄ post mutā in eadem syllaba naturaliter q̄
si vocalis est naturaliter breuī potest corripi t produc-

V Prima pars

ci in metro et etiam in psa. si autem est naturaliter longa tamen in verbo penitus corre. ita quod sit accetum in penitus. quod brevis est naturaliter. Etiam potest dici tenebris penitus. pducta. eo quod acceditus principaliter sit in penitus. pro positione consonantum. Unde potest tenebris in penitus. coripi et pducere. psa per voluntate gentis. sed quod primum dictum est contineatur. et hoc puto esse verum.

T Transit in. S. Ut verto

Versus. acutio percussus. L. vero antecedente transire t. i. x. ut pecto perfici. flecto. t. Hic no. quod sic dicitur. in vincio cis. Regula generaliter quod ceteras. t. puniri ait. pura sequente vocali habet sonum de. c. ut lectio amatio. nisi procedat s. vel. x. vel aspiratio interficitur. t. z. i. vel nisi dia impediat. S. antecedente. ut salusti. x. ut proximitas. Aspiratio intercedit. ut Corinthios. Et in his oibz et silibz. t. retinet in suo sano. l. sequatur. i. pura. Hoc impedit ne. t. hecat sonum d. c. l. i. pura sequitur in istis genitivis sicut virtus. ad differentiem istorum nominum. h. vice. hoc licet. Dicendum est quod ad Corinthos. Extingue flamas sicut. Et sicut virtus vice ut. t. retinet in suo sano. l. i. pura sequatur. Et scias quod l. aliquo. t. habeat sonum d. c. ut dicimus e. non tamen c. accipit sonum de. t. unde dictiones que scribuntur. p. c. dicitur p. c. p. nunciatur. ut facio cis. facio iacis. aspicio alpicis. illuc illicis. Ea vero quod scribuntur p. t. accipiunt quoniam sonum de. c. ut dixi in quatione. potior ris sentio. tis. sentio tis. Si autem quod cognoscitur in facio scribat. p. c. vel p. t. Dico quod ad secundum psonam cognoscitur quod p. c. p. nunciatur ut facio cis. Et ira de aliis silibus. quod sentio tis. et silia oia scribuntur p. t. l. p. nunciatur p. c. quod potest cognosci ad secundam psonam et plurale numerum. Dicimus. n. quatio tis. quod sentio tis sentimur et ita de silibus dicimus. Inimicitia vero pudicitia. iniquitia. et benevoli p. c. scribuntur sicut pferuntur. quod formant a gressu. si veniunt a nobis sed in declinatis. Vel a dictio. si veniunt a nobis tercies declinatis additiva. Violentia vero et astutia scribuntur p. t. s. p. nunciatur sono de. c. quod formant a gressu violenti. astuti. addita. a. Prudenter autem et negligenter scribuntur. et p. t. l. p. nunciatur in sono. c. quod formant a dictis prudenter negligenter. addita. a. et sic de silibus dicimus. Quod potest dubitari de viginti. quod habet non accipit sonum de. c. Dico quod. h. est in iunctura dictio. et sic non est in regulare datam. quod regula habet exceptio. l. bug. non exceptiat habet. unde ad predictas exceptiones de addi. Et nullus. i. sit in iunctura consonantibus. ut viginti unus.

D Duplex consonans est

Modo accipit p. co. ut in habet nomine apex apicis. modo p. gis. ut in hoc nomine grecis. Transitus tamen et in. v. consonante. ut nit nivis. nec non in. ct. et noctis. suppeller suppler. ctilis. Sed hec regulares declinari videntur. quod videlicet oia noia desinencia in. x. faciuntur in cis. vel in gressu. exceptio quatuor noibz quod videntur in regulare declinari. s. nit nivis. noctis. senex nivis. suppler suppler. Cōposita vero simplicius declinatus sequuntur. ut p. n. or p. noctis. ex lete erlegis. subit etiam. x. loco aspirationis. ut rebo rex. tra ho trahi. Ut transitus in. f. ut efficio effero. Et sciendus quod ceteras ceteras ex p. positio p. ponit p. positio dictio. ab vocali incipiente. vel ab his tribo consonantibus. c. p. t. integrum manet ut etaro ero. exigo exoleo. exuro exerctio. exerto extraho. Quidam vero dixerunt quod etiam ex. sequente. s. ita gra manet. ut si dicatur exsequitur. exspes. sed isti videlicet facere p. grecorum p. suetudinem. Illi enim. s. sequente n. q. x. p. ponunt sed. k. Hec ergo ut dicitur. p. in primo maio. nos. x. soli ponimus quod locum obtinet. cs. Lui ergo rōne non soli ipse sonus ait in iudicio possit reddere. sed etiam quod geminari. s. aliquis consonante antecedente minime potest. geminari autem videtur per consonantem si x. antecedente quod loca. cs. fangit ipsa sequatur. ut dicatur exsequitur exsequor. Quod siliceret. licebit etiam a simili post. bs. vel. ps. q. s. loco. x. duplicitis consonantibus accipimur.

de Mutatione confo.

addere. s. ut dicatur obsecus. absellus. quod minime habet quod non potest duplicari consonans alia subsequente consonante. quod nec antecedente nisi sit liquida aut mutata. ut supplex. suffrago. sufflo. effluo. effringo. ut dicitur p. in primo li. tractatus de. b. Unde duplex consonans. ut x. potest inueniri antecedente consonante. ut laetus fallax. et sequente ut expeto. Et non. quod sicut dicitur p. in. xiiij. li. Nulla alia p. in. x. de finit apud latinos nisi nota et ex p. positio quod greca est. ut vir et pax. aduerbiu comicum quod vir tereti. quod sicut grecum est. Et scias quod x. incipit ab. i. cu. alie semiuocales ab. e. incipiat. Et erit. quod i. terminas apud grecos. Vocat enim x. sic docet alphabetum grecum. Unde apostrophen. dicitur in. x. unde hic no. quod vocales dicuntur. quod p. se vocem faciunt sine consonantibus. vñ quilibet vocalis p. se facit syllabam. ut amo. et inchoat vocales a suo nomine. et i. se emittunt sine in nomine suum. Consonantes autem dicuntur quod sunt in alio sonantes. i. cu. sono vocalis. Quod enim p. p. ferri consonantes sine sono vocalis. et hoc satistat in earum plationibus. sicut cu. dicimus be. ce. de. sicut non potest p. se perficere syllabam sine presentia vocalis. vocalis vero sine eis syllabam facit. Tamen enim fere refert inter vocales et consonantes quantum inter animas et corpora. Anima enim p. se mouet et mouet corpus. Corpus autem non mouet animam nec p. se mouet. sicut p. in cadavere. ita et vocales p. se mouent ad perficiendum syllabam. et ipsas consonantes mouent secum. Consonantes vero sine vocalibus immobiles sunt ad perficiendum syllabam. Semiuocales autem ab. e. incipiunt et in se terminantur ab. e. t. que sola ab. i. incipit p. apostrophen greci nominis. x. quod necesse fuit cum. x. sit semiuocalis a vocali incipere et in se terminare. Que. x. non uissime a latinis assumpta post oes ponit litteras quibus latine dictiones egunt. quod autem ab. i. incipit eius nomine ostendit etiam seruus in comedendo quod scribit in donatum his verbis. Semiuocales sunt septem que ita p. feruntur ut inchoentur ab. e. l. r. a. et desinent in naturalis sonum. ut. f. l. m. n. r. s. x. s. z. x. ab. i. inchoantur. Idem etiam eutropius confirmat dices. una duplex consonans. x. que i. ab. i. incipit quod apud grecos in eandem desinunt. i. ut. x. Mute autem le incipientes et in. e. vocali desinentes exceptis. q. z. k. quae altera i. u. altera in. a. finitur signo p. ficiunt nomina. Incipiunt ergo mutes a sonu muto sine a sonu proprio. et terminantur in sonu vocalis. cum ergo plurimum denominetur littera a principio et sonus mutari sit in principio mutus sicut patet in ea platione merito vocata sunt mutes. Incipiunt ergo ut dixi mutes a sonu muto sine a sonu proprio et terminantur in sonum vocalis. e. ut be. ce. de excepta. f. quae quidam ideo posuerunt semiuocalem et terminantur in sonum proprium. hoc tamen non facit eam semiuocalem nomine enim littera non mutatur esse littera. Unde dicitur p. in primo maioris. Quibus enim aliud semiuocalis habet littera be. f. uisi nominis plationem quod a vocali incipit. sed hoc potest littere mutare non debuit. Si enim esset semiuocalis necessario terminalis nominis inueniret. quod minime repertus. Nec ante. l. vel. r. in eadem syllaba posset ponit quod locus mutari est dumtaxat nec eadem autem easdem positae facerent syllabam. Collo etiam te scire quod ceteras semiuocales vincuntur a vocalibus tantum vincuntur et ipse mutas ut supra testigis quod patet ex eo quod vocales habent tres proprietates per se enim perficiunt vocem inchoantur noia et terminantur sicut. Semiuocales autem habent duas rationes. Nam inchoatiue sunt dictionum et terminales ut nullus et ita de aliis semiuocabilibus que quoniam inchoant dictiones quam terminantur terciam non habent scilicet quod per se vocem non p. ficiunt et ita vincuntur a vocalibus. Mute vero nec p. se vocem faciunt. nec oes terminantur noia et quedam eam terminantur noia sicut. c. d. t. et hoc in paucis noibz exercet. nam pauca noia desinentia in eas inueniuntur. inchoantur tamen noia et ita unde sibi vindicant ex illis tribus proprietatibus. Cinctur ergo a semiuocabilibus in

Prima pars

q̄ semiuocales a vocalib⁹ q̄ l̄ inchoent. tñ raro termi-
nāt noia. An ⁊ apud grecos vocales ⁊ semiuocales tñ
termināt noia nō mūte. ⁊ merito Illa em̄ dñt eē in fine
q̄ multū sonat. q̄ ois. platio pl⁹ festinat circa finē ⁊ pl⁹
sonat. vñ ef oratores exaltāt vocē suā in fine xl̄ circa fi-
ne. Habent ḡ semiuocales scđaz euphoniam. Nā melt⁹
⁊ pfect⁹ sonant q̄s mūte. sic ⁊ vocales ipsi⁹ semiuocali-
bus. Hec dicta sūt de semiuocalib⁹ grā dei ⁊ de x.

Vocalis est semper. et

Scribit tñ i⁹ grecis noib⁹ ⁊ barbaris sic ⁊ z. An q̄. y. poni⁹ int̄ duas vocales ē vocalis ⁊ se syllabicas
vñ. plopopaea ē sex syllabaz ⁊ ita de silib⁹ dicas. q̄ aut̄
mentio facta ē de x. ⁊ z. q̄ sūt duplices ɔsonātes. ⁊ i. ali-
qñ ē duplex ɔsonās. Idō h̄ dīca de. i. ondēns qñ sit du-
plex ɔsonās. ⁊ qñ simplex. Deinde etiā subiungam de.
n. ɔsonante.

Potest esse simplex cō- sonās ⁊ aliquā duplex. v. vero tñ ē simplex cōso- nans. Potadū ē ḡ q̄. i. ɔsonās posita naturaliter inter duas vocales vim suā retinētes als huātes. ⁊ maxime i⁹ simplici dictiōe accipit p̄ duplici ɔsonāte. ⁊ d̄z syllabi- cari cū sequēte syllaba vt mai⁹ troia. Si em̄. i. remane- ret vocalis cēnt tres vocales iūcte sine vlla media cōso- nāte. ⁊ inde pueniret hiatus intolerabil. vt vult p̄. in. iq̄. li. maior. In tenuia aut̄ remāsit. i. vocalis ⁊ est rō b̄ hec. q̄ noiatuus pluralis neutri generis formatus ab ablative singulari desinēte in. i. d̄z supare illū ablative vna syllaba. vt mari maria. forti fortia. Hoc aut̄ nō fit isset in hac dictōne tenuia. nisi. i. remāsset vocal. Pro terea qñ i. ē duplex ɔsonās d̄z syllabicas cū sequēte syl- laba qd̄ nō fit in tenuia. Potadū etiā q̄ inuenit. i. in- ter duas vocales positiū simplex ɔsonās. s̄ i. ɔpositū tñ vt reiectus reijce. sic vocet p̄. i. orthographia introdu- cens exēplū virgilij. Lytre pascētes a flumine reijce ca- pellas. Ecce he q̄tuor syllabe re. ij. ce. ca. sūt oēs breues ⁊ faciūt p̄celematicū p̄statē ex quatuor syllabis breui- bus. Oportet ḡ q̄. i. ibi nō sit duplex ɔsonās. immo sim- plex. cū nō faciat ibi ɔpositū. Rō aut̄ hec ē. q̄. i. nō ē in- ter illas vocales naturaliter. s̄ grā cōpositiōis. Cū ḡbec ɔpositio re. naturaliter breuis sit ibi etiam correpta in- uenit a poeta. An cōposita excludunt in hoc q̄ dicit naturaliter. Et hoc vult hug. q̄ dicit q̄ baiulo as. est ver- bū simplex. ⁊ sic ibi. i. est duplex ɔsonās. ⁊ p̄ducit pri- mā. Si aut̄ baiulo sit ibi cōpositū verbū. tūc nō est. i. ibi duplex ɔsonās. nec prima longa. sed potius brevis. Ju- cta illud Cloto colū bainlat. latheſis trahit atrops oc- cat. Itē dicit bug. q̄ maijster cōponit a maior. ⁊ steriō quasi maior in statioe. ⁊ d̄z scribi media syllaba p̄ duo. q̄. vñ ɔsonans. ⁊ aliud vocale. vt dicat maijster. Sed p̄stat q̄ maijster b̄z primā breue. ⁊ est cōpositū. ḡ si scri- bat p̄ duo. q̄. maijster. i. nō erit ibi duplex cōsonās cum sit p̄ma brevis. Alij dicit q̄ reijcio tā in pñti q̄ i p̄teri- to p̄mā p̄ducere ⁊ corri ge inuenit q̄ ibi. i. p̄t̄ esse sim- plex ɔsonās ⁊ sic p̄mā corrigit. An virg. Lytre pascē- tes a flumine reijce capellas. vel p̄. i. ibi eē duplex cōso- nās ⁊ sic p̄ducit p̄ma positione. An idē virg. Reijce ne maculis obfuscet vellera pellis. Alij xo p̄positiōes cōposite cū hoc verbo iacio penitus p̄ducit ⁊ vt int̄cio adjicio ejicio. p̄ijcio. terijcio in q̄bus oib⁹. i. duplex cō- sonās est an. i. vocalē. ⁊ istius opiniōis fuit maijster bñ. His vñis dici p̄t q̄. i. ɔsonās posita inter duas vo- cales naturaliter est duplex ɔsonans ⁊ positione facit p̄cedenti vocali vt maior. peior. ⁊ s̄ regulā gnālis est in simplici dictōne. De tenuia nō est obiectio. q̄ ibi. i. nō est cōsonans cum non syllabicitur cum secūda syllaba. sed per se. quia vocalis est. In cōpositis antem habet instantiam. Sed hoc potest excludi in eo q̄ dicit. i. po- sita inter duas vocales naturaliter. quia in compositis

de Mutatione confo.

nō videtur ibi. i. esse naturaliter sed potius accidentalis
ter. s̄ rōne cōpositiōis. Alij etiā facit positione etiā in
cōpositis. vt adjicio ejicio. q̄. ponitur inter duas vo-
cales. ⁊ syllabicas cū sequēti syllaba. Ij hoc omnino non
sit naturaliter. vt superius declaratiū eff. Patet ḡ quo
modo verificet regula p̄dicta. i. ɔsonās posita natura-
liter inter duas vocales vim suā seruātes. ⁊ maxime i⁹
simplici dictiōe accipit p̄ dupli cōsonante. Hec aut̄
pticula vim suā seruātes nō est declarata. Ideo no. q̄
hoc additum est. q̄. i. positiū inter. n. post. g. vel. q̄. al-
terā vocalē nō est duplex cōsonans. immo vocal. Ra-
tio aut̄ b̄ est. q̄. alēa illaz vocaliū. s. u. nō seruat ibi vim
suā immo amittit. Juxta illā regulam de diphthongis
superius datā. s. u. posita post. g. vel. q̄. vel. s. sequē-
te vocali in eadem syllaba amittit vim littere. vt q̄ lin-
gua suadet. Ex quo patet q̄ in his dictiōibus nequior
pinguior. q̄ i silib⁹ ibi. i. nō est ɔsonans sed vocalissic
dicit p̄. li. iq̄. maio. in tractatu cōparatioꝝ. Quidam
h̄ predictā regulā obiectūt de coire. vbi. i. nō est duplex
cōsonās posita inter duas vocales cum p̄cedens vo-
calis corripiat. s. co. Und lucanus. Nec coire patres ſc̄.
Sed ex predictis patet solutio. quia videlicet nō ē ibi.
i. inter duas vocales naturaliter. immo accidentaliter. vi-
delicet gratia cōpositiōis ⁊ sincope. Heberet em̄ dici.
coire. sed p̄ sincopam d̄i coire. ſicut coij. An in his
dictionibus coire. coij. coijſſe. introire introierūt ⁊ ſimi-
libus remansit. i. vocalis cum non sit ibi naturaliter in
duas vocales. ⁊ hoc etiam p̄. quia. i. nō syllabicas cum
sequēti syllaba. s̄ per se ſolam. quod nō posset fieri ſi
effet cōsonans. Sic vidimus quando. i. sit duplex cōso-
nans. Nunc videamus qñ sit simplex. Et dicendū eſt
ſm p̄. q̄. i. modo p̄ simplici modo p̄ dupli accipit
consonante. Pro simplici. quando ab eo incipit syllaba
i⁹ p̄cipio dictiōis posita ſub sequēte vocali in eadē
syllaba. vt inno in piter. Pro dupli aut̄ qñ in medio
dictionis ab ea incipit syllaba post vocalem ante ſe po-
ſitam. ſubsequente quoq̄ vocali in eadē syllaba vt ma-
ius. peius. ei⁹. p̄ simplici q̄z in media dictiōe inuenit. s̄
in cōpositis. vt iniuria. eiectus. reijce. Virg. in buco-
licis. p̄celematicū poſuit p̄ dactilo. vt Lytre pascētes
⁊ flumine reijce capellas.

Est consonans quando

Nab ea incipit syllaba in p̄ncipio dictiōis posita
Subsequente vocali in eadē syllaba vt venus. ⁊ eſt tñ
simplex ɔsonās. Unde dicit p̄. q̄ in ea preualnit po-
testas simplicis ɔsonantis. Sed videtur q̄ sit duplex
cōsonans. Nam si dicā cupiui penul. produ. ſi dicā cu-
pij. penul. corr. Et ſic videtur q̄. u. ſit ibi duplex conso-
nans. ⁊ p̄stet positione vocali precedenti. Ad hoc dicē
dū eſt q̄. u. tñ eſt simplex ɔsonans. nec illa vocalis p̄ce
d̄s positione ab illo. u. recipit. imo eſt naturaliter longa
ſic p̄. in ſupino ⁊ p̄cipio. in quibus non eſt. u. ⁊ tñ pro-
ducit penul. vt cupiusta tñ. Et ſcias q̄. u. posita post
g. q̄. vel. s. ſequente vocali in eadē syllaba amittit vim li-
tere. nam vim ɔsonantis nō b̄z ibi. cū nō faciat positio-
nem cū altera ɔsonāte. vim vocalis nō b̄z. cū nō faciat
cū altera vocali cū qua eſt in eadē syllaba diphthōgon

Et ſciendū q̄ hoc verū eſt vbi. u. cū altera vocaliſſe
quente eſt in eadē syllaba. vt q̄. anguis. Si h̄o ſunt in
diuersis syllabis nō eſt verum. vt arguo exiguis ⁊ hoc
accidit tñ vbi eſt. g. ⁊ nō. q. Nam. q. nunq̄ potest ſylla-
bicari vel ſcribi niſi ſequentiibus duabus vocalib⁹ que
ſunt in eadem syllaba ſecū. ⁊ iō q̄nis iſte nominatiuus
q̄s ſcribat p̄. q̄. ḡ. tñ. ei⁹. nō ſcribit p̄. q̄. s̄. p̄. c. ⁊ cui⁹
q̄. in cuius. i. eſt consonans nō vocalis. Ex p̄dictis p̄.
q̄ equus equi. ⁊ equusa um. ⁊ ſimilia ſcribūtur p̄ gemis
num. u. post. q̄.

Prima pars

De recto ordine literarum.

Acto de divisione litterarum.

terum et earum mutatione. nunc dicendum est de recto ordine ipsorum litterarum. Scias ergo quod uniuersitas litterarum accedunt tria. scilicet nomina figura praeceps. Nomina. i. nominatio ut a. b. et sunt elementorum nostrarum indeclinabilia rati apud nos quod apud grecos. Et haec duplum de causa. Prima est. quod simplicia et stabilita non esse elementa quod si simplex fuit amittit cuiuslibet doctrina et immobile. Secunda est. quod si variaret eorum nostrarum declinatio. significatio evanesceret. cum vocales suis vociis permutari sua nostra. Si enim diceres hoc. a. b. atque non esset aliud non illius littera obliqua. sicut dicitur unaquam litteram sine vocali sine resonante. quod nostrarum elementorum indeclinabilia remanserunt. Figure accidunt quod videmus in singulis liris. Tertias vero est ipsa pronunciatio propter quam et figure et nostrarum sunt inuenta. Dividit tamen praeceps littera in bala et accidentale. Substantialis praeceps littera est vocalis vel resonante. semivocalis. vel mutans. Accidentaliter vero est multiplex. videlicet correptionis productio. aspiratio. levitas. liquefactio. duplicitas. immutatio. transmutationis. Ordo et accedit liris. sed non assignat eis paccidet. quoniam postmodum est per se. debet simul syllabicas. B. ante. s. vel. t. munus inuenitur in principio syllabe nec etiam stare potest. Et ideo. b. convertitur in p. ut nubo nupsit nuptiam. Analogia enim requirebat. b. in preterito et supino cum esset. b. in presenti. sed euphoniam cogit scribi p. p. et non per b. dictas dictiones. Unde p. in fine primi maio. dicit nubo nupsit. scribo scripsi faciunt. quis analogia per b. cogit scribere. Et euphoniam superat que etiam nuptiam non nubat. et scriptum non scriptum compellit per p. et non per b. dicere et scribere.

De syllaba.

Uero de lira non videtur
dum est de syllaba. et de syllaba hoc modo.
Primo quod sit syllaba. quot litteris constare videtur et potest et quo ordine. Secundo de lris terminantibus syllabam. Tercio de accidentibus singulis syllabae. Scias ergo quod syllaba. ut dicit pris. i. maio. est comprehensio litterarum sequens sub uno accentu et uno spiritu prolatam. Abusive tamen et singularium vocalium sonos syllabas nostram. Possunt tamen et sic diffinire syllabam. Syllaba est vox litteralis que sub uno accentu et uno spiritu in distanter profertur. Singulatamen incipies non plus quam ad sex litteras procedere syllaba potest in latino nomine ut. q. ab ars. mars stans stirps. Et notandum quod syllabe. que ex singulis constant liris non plures sunt quam ipse vocales ex quibus fiuntur. Quot autem et amplioribus pene innumerabiles. Nulla syllaba tres vocales habet. Unde ut et non aliter iunguntur diphthongis nisi loco posite consonantium. ut tamen etiam tunc inngi potest diphthongo cum amittit vim littere. ut quae linguae. Sepe inueniuntur per duas vocalibus inctis. hoc est per diphthongum simile vocales posite. ut prostrum per planstrum. et in quo per inquero. et vibiq per eu per diphthongum. e. per duo. s. i. Que singulariter lirarum sunt. et syllabe ex vocalibus. ut dictum est. etiam. ut. a. z. e. etc. Que autem ex duabus constant. vel a vocalibus fiuntur. et inuenitur diphthongus in ae. oe. vel a vocali et resonante antecedente vel sequente. antecedente. ut da. sequente. ut ad. non plures tamen quam tres consonantes antecedere vocalē nec rursus sequi nisi tres sint. Sed haec notandum est quod si antecedunt tres consonantes non possint nisi due consequi vocalē. ut monstrans nec iterum sic sequantur tres possint antecedere nisi dñe. ut stirps. Si autem cedens syllaba terminet in resonante. necesse est etiam sequentem a resonante incipe. ut artus. arduus. nisi sit compostum. ut abeo. adeo. peo. Herodianus tamen de orthographia ostendit rationabilem esse sonorius quam quod ad ipsam vocis prolationem in compositionis quoque simplicium regulam in ordinandis syllabarum litteris seruari. Sed contra eum sic obiectur. ergo oblitus. oblatus. obruo. abrado et similia. si. b. transit in secundam syllabam. more simplicium dictionum primam communem habere in metris oportet. ut possit etiam corripi. sed hoc nesciatur. Preterea circum eo et circum mago. et similia non patenterunt elisionem. m. in pronunciatione si transiret in sequentem syllabam. m. Nec in prohibeo. exhibeo

Primapars

inhūatus.anhelo.inhibeo.adhuc.adhinc. et sib⁹ sc̄de syllabe p̄ncipalis aspiraret vocalis.s̄i terminalis consonans p̄positiōis in eā trāsiret.q̄nō ī stic istoc. et h. istec. istuc. H̄i ḥo ī media dictiōe syllaba a vocali incipiat. necesse ē antecedētē q̄z nisi sit p̄posita ī vocalē ēminari. vt pietas curialis.peo.ruo.mimio. Est tñ q̄n ī cōpositis et subtrahit p̄sonans. vt coco cois.q̄nō mutat. vt comedo vbi et p̄positio non syllabicabit p̄ se. s̄ transit ad seq̄ntē syllabā. H̄e scias q̄ p̄sonās posita int̄ duas vocales sp̄ ē d̄ seq̄nti syllabā ī simplici dictiōe. vt amo oro nisi geminet.tūc em̄ una p̄sonās ē d̄ p̄ma syllaba. et seq̄nes de sc̄a. vt assus. s̄ in cōposita dictiōe ē de p̄ce d̄tē syllaba si nāl sibi coberet. vt adeo peo. Primitia les syllabe. H̄est in p̄ncipio dictionū posite ab oībo incipere l̄is. desinere tñ nō in oēs p̄nt s̄ ihas. In vocales q̄ dē oēs a q̄cūq̄ p̄sonāte incipiat seq̄ns syllaba. vt mare gen⁹. filius. votū. ludus. In p̄sonantes ḥo si seq̄ns syllaba vocali incipiat. nō p̄nt syllabe desinere. nisi vt dictū est ī dictiōib⁹ q̄ ex p̄positiōib⁹ in consonantes d̄sistentib⁹. vel alijs p̄tibus oratiōis sūt cōposite. vt abutor obaudio. obedio. subeo. aduro. ineo exacuo. intereo p̄ago. alterutrā trāseō. Nec tñ si sequens syllaba a cōsonante incipiat. l̄z antecedētem in q̄cūq̄ p̄sonantē de sinere. ergo p̄ singulas consonantēs. vt potero id tractare conabor.

De litera.b.

Betē syllabā. s̄i seq̄ns q̄z ab eadē incipiat. vt sab burra. sabbatū. gibbus. gibberosus. gibber. obba. L̄posita q̄z a p̄positiōib⁹ in. b. desinentib⁹ et ab alijs dictiōib⁹ a. b. incipiētib⁹. vt sub bibo que tñ cōsonans. c. sequēte solet plerūq̄ mutari ī eā. vt occido. acūbo. succūbo. succino. succido. In q̄busdā tñ. p̄ ab. abs p̄positio cū dictiōib⁹ a. c. incipiētib⁹ cōponit. vt abscēdo. abscēdo. Ab q̄z est q̄n assumit. s. tūc p̄ponitur cū dictiōe. a. c. incipiēte. vt obscurus. obscen⁹. ita dic̄t p̄s. in sc̄dō li. maio. H̄i in. ix. li. dicit q̄ inuenit obs. a quo cōponit obscenus. H̄i dicit obsoleo q̄z obsoleui facit. nō est em̄ a soleo. solitus sum. qđ vel s̄olui facit p̄terit. s̄ab obs. et oleo sicut obscenus ab obs. et cenādo. H̄i etiā sequēte in eadē p̄uertit. b. vt officio. offūdo. sufficio. suffero. v̄l p̄uertit in. v. vocalē. vt aufero. aufugio et cōponit aufero et ab et fero. aufugio et ab et fugio. rō aut̄ quare. b. nō p̄uertit b. in. f. s̄in. u. vocalē est hec. q̄t scriberent̄ ibi duo. ff. dubiū ēēt v̄trū ēēt composita ex ab. vel ad. cū v̄traq̄ illarū p̄positionū p̄uertat suam p̄sonantē in. f. sequēte ea. Nec est incōueniens q̄. b. mutetur in. u. cū etiā. n. aliquā cōuertat in. b. vt celebs. componit em̄ a celestē et vitā et dicens. H̄i q̄z sequente ī eā trās. b. vt suggesto. oggānio. Nec nō etiā. m. subseq̄te. vt sumitto. Preterea omitto pro ommitto dicim⁹. Horac. in sc̄dō h̄monum. Aut spēm deponas ant̄ artē illusus omittas subtrahit. vnum. m. vt primam corripiat. Item patitur. b. sequente p. vt op̄ono suppono. Quandoq̄ tamen vt dicit magister bene. abūcitur. b. sequente. p. vt operio. et operio. sicut. d. in aperio. R. quoq̄ sequente. p. plerūq̄ in eam conuertitur. b. vt arripi. surripi. In quibusdā tamē manet immutabilit̄. vt abrogo. abrado. et hoc sit cā differentie. quia si arrado. arrogo diceremus p̄ duo. r. dubium esset. v̄trum essent cōposita ex ab. vel ad. cum v̄traq̄ p̄positio mut̄ extreman consonantem in. r. sequente. r. Item ob retinet. b. sequente. r. vt obruo. Alijs autem quibusq̄ literis sequētibus integra manet. b. vt abdo. obdo. s̄b. do subdolus. ab hinc abluo sublat⁹ obloqui. abnego obnitor. subnitor. Ergo nulla nisi p̄positio cogat ance dens syllaba in. b. p̄t d̄sinere nisi p̄sequēs quoq̄ ab. a. incipiat vt ostensum est in p̄dictis nominib⁹. ita dic̄ p̄s. in sc̄dō li. In tractatu aut̄ prepositionū sic dicit p̄s. A.

de Syllaba.

ab abs. e. ex fere eandē significatiōis vim h̄at. Nā et locales et t̄pales et ordinales s̄lī inveniunt. Et q̄n p̄sonās sequit̄. a. z. e. magis p̄ponit in appositiōe. vt a domo. e iure. Ab vero et ex. sepissime in compositione non solū vocalib⁹. sed etiam consonantib⁹ p̄ponit. vt abigo. ab duco. exuro excurro. In appositiō vocali quidā seq̄ntē semp. vt ab illo. ex illo. consonanti raro. Nam. a. qui dem. z. e. vocali quidē sequente nō p̄ponunt. Ab autē et ex cōsonantib⁹ sequētibus solent p̄poni si nulla asperitas vocis p̄hibeat. Abst̄m in compositione cōsonantib⁹ solet p̄poni. Ab oībus in compositōe p̄ponit̄ l̄ris absq̄. c. vel. q. vel. t. vt abbreviatio abducatur. nam. b. in. f. p̄uersa est. Eifero in quo. b. p̄uertit in u. tam euphonie q̄ differentie cā. ne si affero et appello dicamus ab ad p̄positione et fero cōponi videat. abluo abnego. om̄mittio. in quo. b. in. m. p̄uertitur. arripio in quo. b. in. r. p̄uertit asporto in quo. b. in. s. inutat̄. sicut et in aspello differentie cā. ne si apporto et appello dicamus ab ad composita estiment̄. H̄ec p̄s. Un̄ versus. Ab si cōponis clementa que cunq̄ sequit̄. L. q. t. tm̄ simul he tres excipiunt. Ex predictis collige q̄ hec p̄positio ob. his literis sequētibus mutat. b. in illas. s. c. vt occido. f. vt offero. g. vt oggānio. p. vt oppono. quandoq̄ subtrahit. b. vt operio. si aut̄ sequat̄. m. subtrahit. b. vt omitto. vel mutatur in. m. vt omitto. Quandoq̄ tamen int̄cipit. g. cū dictione incipiente. a. c. vt obscurus obscen⁹. Unde quidā dixit d̄ predictis. Cur fert. grec. po. mū. nūc ob mutat̄ in illas. Ex predictis patet q̄ opprobrium scribitur per geminum. p. Componit̄ em̄ ex ob et p̄bū mutato. b. m. p. De ab. sat̄ p̄z p̄ p̄dicta. H̄b vt vult p̄s. in tractatu p̄positionū bis litteris sequētibus mutat. b. in illas. s. c. vel. f. vel. g. vel. m. vel. p. vt succumbō succurro. sufficio. suffero. suggesto. summitto summo ueo. sappard suppono. et sic de alijs similibus. In compositione vero modo localem vim retinet s̄b. vi subeo. suppono. subijcio. submitto. subduco. subtrabo. modo diminuitinā vim. vt subrideo. subtristis. suffundo. An vero submutetur in. r. sequente. r. nō facit mentiōe p̄s. in. xiiij. li. in tract. de prepositionib⁹. Quid in secūdo li. vt dictum est supra dicit p̄s. q̄. b. sequente. r. plerūq̄ in eā cōuertitur vt surripiō zc. vide. s̄. Dicit etiam ibi p̄s. q̄. b. mutatur in. s. vt in beo. a quo venit in s̄si. Conuertitur etiam in. s. cā differentie in alporto. et aspello vt. s̄. diti. De predictis dici p̄t. coz. fu. gamel. poruz. piece dens subtrahit ad se. Quandoq̄ autem remanet. b. sequente c. vt subcinericus. ne ex succo et cinere componi videatur. Dicendum est ergo succontrarie licet quidam dicant subcontrarie per. b. Quidā etiā dicit obcco. p. b. l̄z hoc nō habeat a p̄s. Utē nota hic q̄ fin p̄s. suscipio. et sustuli sunt p̄posita a susum vel sursum ad uerbio et nō a sub p̄positione. Suscipio em̄ cōponit a susum et capio. Susculi a susum et tulī. q̄ autem nō sūt cōposita a sub patet. Nam si in suscipio fuisset. b. nō fuisset mutatū in. s. sequente. c. immo i. c. sicut in succurro a sub et curro. Similē si in sustuli fuisset. b. nō fuisset mutatū in. a. sequente. t. immo remansisset integrū. vt in subtinio. g. nō sūt cōposita a sub et susum vel sursum. Suspicor aut̄ est suspicio s̄lī sūt cōposita a susū et nō a sub. Si em̄ cōposita essent a sub remansisset. b. ibi et nō fuisset mutatū in. a. sicut p̄z in silibus. vt substo et subsisto. L̄posita ḡ sūt a susum vel sursum. H̄ic tñ sciendūz ē q̄. s. qđ erat in illo ad uerbio susum subtractū est p̄p̄ aliud. s. qđ erat ex pte illius cōponentis. s. spica vel specio nā si remansisset ibi sicut in sustuli et suscipio geminare tur ibi par p̄sonās an alterā p̄sonantē. Un̄ dicit p̄s. Suspicor q̄z et suspicio a susum vel sursum componit̄. habuiūt vñ. s. q̄ nō p̄t duplicari p̄sonans alia subsequente cōsonantē. qm̄ nec antecedēte nisi sit muta an liquidam. vt supplex suffragor.

Prima pars

Quallam superiorem
syllabā eminat nisi sequens incipiat a c. vla q. vt
bacca. bucca. sicc. succ. q. ecq. qcq. acq. Ex b̄ q̄ ō
dit eādem vim h̄re c. z. q. Si obūciat de needū. necne.
necnō. vbi p̄cedēs syllaba desinit i. c. z t̄n sequens nō inci-
pit a c. vel a q. Dic p̄t q̄ p̄is. itellenit de p̄positis ex p̄n-
cipalib⁹ p̄tib⁹. i. noie z h̄bo. Al̄ dicas q̄ n̄ sunt p̄posi-
ta. s̄unt irregulares dictioñ aggregatioñ es sb̄ uno ac-
cēto p̄ferēde. qcqd̄ at p̄ d. scribit. Et scias q̄ c. cuz e. z
i. rep̄nit plene sonū suū. vt cee. cib. Cū a. xo vlo. vel
u. sonū h̄z l̄ek. vt caput. exlex. coma. vt qd̄ dicū. Itē
qia dūte q̄ c. trāsit i g. n. p̄cedēte. vt qngēti. L̄op̄sūt ē
ḡ a qnq̄ z centū p̄sua. c. i. g. p̄t̄ affinitatē quā h̄z. g. cū
n. fātā. n. affinitatē h̄z. n. cu g. q̄ sepe fac̄ c. p̄uti in g. p̄-
cedēt t̄n. n. vt qngēti. q̄dringēti cui signūz ē q̄ si. nō
precedat n. c. nō p̄uerit in g. immo remanet integr̄ vt
ducenti trecēti. de hoc etiā in g. dicā in ferus.

Dicitur non terminat prece
dentē syllabā nisi sequens q̄z ab eadē incipiat in
simplicib⁹ dictōib⁹ z in pleriq̄ p̄positis. at abaddir v̄l
abaddier. addo. reduco. reduco. q̄d̄ z reduco d̄. Cl̄ig.
in. u. eneyd. Eiectam classam socios a morte redixit.
Hic t̄n ipa p̄sonās d̄. i ad p̄positiōem mutat sequentib⁹
bis nouēlris. c. f. g. l. n. p. r. s. t. vt accido. accubo. affect⁹
aggero. allido. anuo. applico. arrideo. assiduus. assideo.
attingo. Un̄ x̄sus. Co. fla. grans. le. nis. pir. ra. sal. ta.
ad sibi mutat. Ex q̄ pat̄ fm q̄sdam q̄ dicēdū ē assūm
affui. nō adsum p. d. assūm nō adsum? Itē scias q̄ d.
aliq̄nō mutat sequente p. s̄ abijsit. vt ap̄io q̄d̄ p̄ponit
ex ad z paro aliq̄ dicūt q̄ p̄ponit ex a et paro s̄ p̄iuia
dicū magis mihi placet. Subtrahit etiā d. in qbusdā
cū sequens dictio incipiat a gn. v̄l sp. v̄l sc. vt agn̄t̄ aspe-
ctus. ascendo. Un̄ x̄sus. Lollit inde t̄n sequitur si cōso-
napost s. Et erō q̄ regulā sup̄ a p̄is. data ē. si due pa-
res p̄sonātes p̄cedūt aliq̄ cōsonantē vna illaz d̄z abijs
ci. vt asto ascendo. ne geminatio p̄sonātis sit an̄ p̄sonā-
tem. q̄ nec an̄ cōsonantē nec post p̄sonātē d̄z fieri ge-
minatio p̄sonātis. nō altera illaz fuerit liquida. l. v̄l. r.
vt supplico. supprimō. Sed obijc̄t̄ de idcirco. q̄b̄c̄q̄
z similib⁹. q̄z p̄ma syllaba desinit i d. I. sequens n̄ icipit a
d. Dico q̄ ista regla n̄ sp̄ificat i p̄positi fm p̄st. z iō
fallē p̄t̄ ill. sic etiā i his dictōib⁹ adeo. aduro. Alijs aut̄
sequentib⁹ lris inteḡ manet d̄. i p̄positiōe. vt adbibō. ad-
hereo. admitto. acc̄ro. aduoco. Inuenit̄ amitto. S̄ cō-
ponit ex am. p̄positiōe inseparabili. Amitto. n. ex a p̄po-
nit. admiro. z et amiro. ex ad. z ex am. p̄positiōi inue-
nit. Sic ḡ d. integr̄ manet. sequente q̄. vt adq̄o fm p̄st.
Sed obijc̄t̄ d. qcq̄. vbi d̄. mutat i c. sequente q̄. Un̄
sup̄ dixit p̄s. q̄ d̄. trāsit in c. vt accedit. qcq̄. Dico q̄ b̄
intelligendū ē de hac p̄positiōe ad. q̄ nō mutat d̄. sequen-
te q̄. vt adq̄o. sicut p̄z p̄ textū p̄s. q̄ dic̄. alijs at̄ sequen-
tibus lris. inteḡ manet d̄. i p̄positiōe. vt adbibō admit-
to. z. q̄ exēplificat de ad. z sic de qcq̄ n̄ ē obiectō. Al̄
p̄t̄ dīc̄ q̄ hec consonās d̄. sequente q̄. remanet integr̄
z nō mutat vt adq̄o. Hoc aut̄ dictū esse videt̄. quia
cū q̄. z. c. representet idē elementū. videt̄ q̄ sic d̄. mutat
in c. sequente c. vt accipit. Ita etiā d̄. sequente q̄. sed rema-
net tūc immutabilis generalit̄ in cōpositis ab hac p̄po-
sitione ad. et fere vbiq̄ etiā in alijs cōpositis. hoc dico
quia qnq̄ mutat in c. cā euphonie vt quicq̄. z etiā q̄.
quid vt dicūt q̄dam. Alij x̄o dicūt. q̄ qcquid scribit̄
p̄ d. nō v. c. Un̄ non mutat ibi d̄. sicut nec in qd̄q̄ vel
q̄d̄q̄. Nec p̄isti. exemplificat nisi de quicq̄. vt patnit.
Dicit. n. d̄. trāsit i c. vt accipit. quicq̄. z sic ex x̄bis p̄s.
nō habet q̄ quicq̄d̄ scribat p̄ c. Item nota q̄ nullū x̄b̄
b̄ desinit in d̄. Un̄ inquit scribit̄ pert. Cl̄olo etiā
escire q̄ quedaz cognatio sine affinitate est inter d̄. z. z.
Un̄ q̄dam scribētes d̄. sepe exprimūt z. in sono. antiq̄

De literis terminatibus syl.

em̄ scribebat medēcius. p̄ mezzēcius. Similit̄ affinitatē
habent in sono d. z. t. sicut patet in terminatione istor̄
nominiꝝ. caput apud. Darum em̄ distinguuntur inter
d. z t. quo ad sonum. Item inter t. sine aspiratione z t.
cū aspiratiōne est d. media vt declarabitur in b. l̄ra.

Nullam terminat syl

Labam n̄ loco b. vel d. vels. vel r. in prepo-
sitionib⁹ sit posita cuz sequens dictio ab eadem inci-
pit consonatē. vt officio sufficio affectus difficilis dif-
fundit efficio. Et ex hoc quoq̄ muta esse ostenditur s.
fm q̄ cū omes semiocales simplices solent in medijs
dictioñ geminari. hec nō geminatur nec terminat
cas sicut ille nisi in suo nomine p̄pro. sc̄ quando dicit̄
f. Sed etiam quādo l. z. r. p̄ponit liquidis more mu-
taz. De offa nō est questio. quia cōponit ex ob z fans
z ita f. est ibi posita loco b. et dicit̄ offa quasi obsans. i.
cōtra fanti. quia noceat fanti cuz eius os impletat. Un̄
quidam. Offa nocet fanti. sed p̄dest esurienti. Itē sci-
as q̄ f. magnā affinitatē habet cū pb. in sono. vt pat̄z in
filius z philippus. z scribit̄ f. in latinis dictioñib⁹. pb. in
grecis. nec tam fixis labris p̄nuicāda est f. quō pb. atq̄
hoc solū interest. vt dicit̄ p̄isti.

Splud latinos nullius

Syllabe est terminalis n̄ loco b. vel d. po-
nitur. vt in ad vel sub vel ob p̄positione. vt aggero ag-
ger suggero aggāmo. Est quandoq̄ n. principalis syl-
labe. z ante se aliumt̄ g. vt pronatus gnatus pronotus
gnotus antiqui dicebant. Unde ignotus nosco gno-
sco. noui gnoui z postn. c. sepe positam in g. conuertit.
vt in numeris. quadrūgenti pro quadrūcēti. a centū
quingenti. septingēti. octingenti. Adeo em̄ n. p̄posita
facit c. in g. querit. q̄ in q̄bo n. nō est nūenī seruat c. vt
ducenti. trecēti. sexēti pro sexcenti. Ad p̄dictor̄ de-
clarationē scias q̄ in his p̄positionib⁹ in z con n. altera
n. sequente plerūq̄ mutat i g. vt ignosco cognosco. igno-
tus cognit⁹ cognat⁹ ignoratio ignarus. i qbusdā sup̄
dictis subtrahit̄ n. a p̄dictis p̄positionib⁹. q̄ in altero
cōponentiū inuenit̄ g. vt gnarus. vel addit̄ p̄ p̄thesim
vt dicat gnosco gnoui. Un̄ dicendū est. dinosco sine
g. Preterea supinū faceret dignit̄ si ibi esset g. sicut
agnit̄ cognit̄. et participiū p̄teriti passivi faceret di-
gnitus sicut cognitus agnitus q̄d̄ t̄n nō dicimus. Itē
scias q̄ inter c. sine aspiratione z c. cū aspiratiōne media est
g. sicut declarabit̄ in b. Item i. consonās habet in so-
no affinitatē cū g. z inde ē q̄ plures scribāt magister p̄
g. cū rectius fm. Hug. scribat p̄ duo q̄. vnū cōsonans z
aliud vocale. vt magister.

Non potest termiñare

Syllabam. Et si opponat̄ de vah z ah. z ob. in-
teriectōib⁹ in q̄b̄ videb̄ h. terminare syllabaz. Dico
q̄ hoc sit p̄ apocopā. quia perfecta sunt vocalia vaha
aba z oba. Nam suū est interiectōnis p̄ferri voce ab-
scondita. Interiectōnes em̄ significat affectus animi q̄
perturbant mentē loquētis ne p̄fecte loqui possit. Hoc
intellige de dictōib⁹ latinis. Nam in theologia utimur
dictōib⁹ hebraicis in quib⁹ aspiratiōis nota post tres
mutas terminales habet h. post t. vt satob. post p. vt
iōseph aleph. post t. vt teletb. Item scias q̄ si aspiratiō-
ponatur inter alijs cōsonantem z vocalēm sequentem
in eadē syllaba. tūc aspiratio attribuit̄ cōsonanti prece-
denti z nō vocali sequenti. vt nibil philippus. Item si vi-
ctio incipiens a vocali aspirata cōponitur cum alia di-
ctione remanete vocalivel muta remanet aspiratio. vt
rehabeo prohibeo exhibeo. si abiūtias vocalis abiūci-
tur z aspiratio. vt p̄beo. Item nulle p̄positiones vel co-
infectiones aspirant̄. require sup̄ vbi de aspiratiōne dixi.
Nota etiā q̄ sicut dic̄ p̄s. int̄ c. sine aspiratione z c. cum

Prima pars

aspiratiōē media ē g. In t. sine aspiratōē 7 t. cū aspiratōē media ē d. Int p. sine aspiratōē 7 p. cū aspiratōē siue f. media ē b. Sitigit medie g. b. d. 7 dicūt medie qz nō ita leniē sonat sic ille nō aspirate nec ita aspe sic ille aspirate. Verbigra. g. nō ita leniē sonat sic c. sine aspiratōē. nec ita aspe sic ch. 7 iō dī eē int c. 7 ch. Et iō dī media inter c. sine aspiratōē 7 c. cū aspiratōē id ē int c. 7 ch. Hilt d. nō ita leniē sonat sic t. sine h. nec ita aspe sic tb. Et iō dī media int t. sine aspiratōē 7 t. cū aspiratōē iint t. 7 tb. Hiltb. nō ita leniē sonat sicut p. sine h. nec ita aspe sic ph. sine f. Etiō dī media int p. nō aspiratā 7 p. aspiratā. id ē int p. 7 ph. Et notādū ē qz in lenib. i. in pdictistrib. 2sonātib. scz p. t. c. nō aspiratis pullus extiō ē. i. circa labia. qz formāt ī extremitate la bioz. vt p̄z i. coꝝ platōe. In aspis ḥo. i. in ill. aspiratis pullus sit interior. i. in gutture. qz in gutture formātūr. Wedie ḥo eaz. scz b. d. g. obtinēt mediū locum qz nec formāt circa labia nec ī gutture. sic p̄z i. platōe eaz s formāt qz ī lingua affira medio palato qz locut⁹ ē me- di⁹ int gutt⁹ labia. Et hec ē vna cā qz p̄fimat p̄s. b. d. g. esse medias pdictaz.

Nulli syllabe potest esse terminalis.

Quacūqz consonante
quā p̄t aīcedēt ī miare syllabaz. vt albo vlc⁹ soldū alfens algeo illud vlm⁹ aln⁹ talpa fulsit alt⁹ silua multi. Q. 7. r. folis seqntib. nō inueni aīcedere. l. nam b. 7. k. nec possunt post. l. inueniri.

Terminat superiores
syllabā qz seqns syllaba incipit a. b. v. p. vel altera. m. vt cambyses ābo 2paro impiū summ⁹ hāmon. An ḥsus. D. v. b. v. p. nūqz vult. n. fore p̄ se. Illius ē loco sp. m. ipē loco. Notādū qz inuenit an cōiunctio 7 scribit p. n. vt ibi. Eloqr an sileā. 7 nūqz inuenit ī p̄positōne. Am āt p̄positō nūqz inuenit ī p̄positōne. imo sp ī p̄positōcevt di. dis. re. se. am. con. Ex pdictz p̄z qz an. c. d. t. q. f. nō ē scribēda. m. f. n. vt nūcubi. rātūdē. cōndem. idētēdē. nūqz. anfract⁹. Et mutat ī pdictis. m. l. n. Itē quotiescūqz h p̄positio circū 2ponit cū dictōe incipiēte a vocali. m. d̄z scribi h n̄ p̄ferti. vt circūago. circuāmīt⁹. circūeo. An ḥsus. Circū 2posita vocalis si co- mitet. M. nō p̄fert. s̄ sola figura tenet. Hoc āt fit ne. m. videat syllabicari cū seqntē vocali 7 p̄p̄ sonū diffi- cilē. qz son⁹ ei⁹ ēminat labijs clausis. s̄ statim debet labia apiri p̄p̄ seqntē vocalē. Vide etiā in circūeo. is. ¶ Itē scīdū qz inuenit con. 7 cū. Hec p̄positō cō. scri- pta p. o. 7. n. nūqz ī p̄positōne inuenit. s̄ ī cōpositōe tñ. Et mutat qz. n. in. m. 7 maxie seqntē. b. vt pburo. m. vt cōmito. p. vt 2pono. L. ḥo scripta p. u. 7. m. nūqz inuenit ī p̄positōe. Ex qz ēt p̄z. qz mecum tecū secū nobis- sci vobiscū nō sunt cōposita. 7 ē cū qz adūbiū tpa- le. vt cū veneris ad me. i. qz. Qz p̄positio adūcta. vt cū fuias mibi diligo te. Qz est p̄positio seruens ablativo. vt rado cū illo ad ecclesiā.

Terminat ātecedētē
syllabam seqntib. c. v. d. v. f. v. g. vel altera n. v. q. v. s. v. t. v. u. etiā p̄sonātib. positis. vel p. vt māc⁹ 2duco 2fiteor 2gru⁹ an⁹ inqro 2si⁹ 2āthōn⁹ 2iūgo 2uerto 2ātūs. N. aut seqntē. b. v. p. in m. puer- tit. vt imbuo. impi⁹. L. ḥo vel. m. vel. r. seqntib. in eas 2mutat. vt collido immunitis corrupo. Et pene vbiqz cō. p̄positio an̄ dictōem ab. r. incipiēt 2ponit. h. idem patit. 7 h recte cū nec ī simplicib. inueniat dictōib. n. an̄. r. nisi forte in aliqz p̄p̄to noīe. vt henric⁹ conradus. Ex h p̄z qz he p̄positōes in 7 con. si 2ponat cū dictōe incipiente qb. r. vell. p̄uert. n. in illas. vt irruo illudo

De literis terminatibus syl.

collido corruso. Verūtamē con. cōposita cū dictōne incipiente ab. r. qz retinet. n. Et ideo dicit pris. pene 7 fit causa differētē. vt cōrigas. fuisse ēm ibi conci dentia inter priūm psonābuīs ḥbi corrigo. gas. 7 pri- mā huīs ḥbi corrigo. gas. fm quosdam. Simile indi cuius de similib. habet. Item scias qz hec p̄positio con. qz in compositione pdit. n. sequente vocali. vt coeo. is. a. con. 7 eo is. subtracta n. causa euphonie. qz cōuer- tit. n. in. m. vt comedo dis. 7 hoc etiā fit cā euphonie. et syllabicat. m. cū sequenti syllaba 7 nō cū prima. Et hoc accidit ppter mutationē cōsonantis. Et si obūcias oīs p̄positio ita syllabicāda ē ī 2positōne sicut p̄ se vt ha- betur a pus. Dico qz hoc verificat qz prepositio rema net integra. hic autē corrūpt cu3. n. cōuertat in. m. Si vltra instes dices. Ergo a simili potuit fieri in hoc ḥbo coeo is. vt cōuertet. n. in. m. 7 dicat comeo. mis. m. i. Dico qz fuisse ibi cōincidentia inter secūdā 7 terciā psonābuīs verbi coeo cois. 7 secūdā 7 terciā huīs ḥbi co- mo. is. it. quare causa vitādi cōincidentiā illā nō ibi con- uersa fuit. n. in. m. immo subtracta ē. n. causa vitādi ca- cephaton. Item nota qz sicut dicit Hug. in ergo. En apud grecos tātū valet quātū in apud latinos vñ no- mina greca siue nota qz predictā positionē habent in sui cōpositione possunt scribi indifferenter modo p̄ en modo per i. vt entimema 7 intimema energuminus in- energumin⁹. encastū 7 incaustū. Et sic de silib. dicas.

Nullam terminat syl
labam nisi seqns incipiat a. p. vt lippus appa- ret appellatiū. obprobriū. approbatu.

Non pōt terminare
syllabam. quia. q. 7. k. semp in initio syllabarū inueniuntur. Et apud antiquos ponebat cui p̄o qui si- cut 7 quu. pro cu. syllaba et quu pro cur. vt supra dixi in. q. 7. k. de litera. Et scias. qz. q. nūqz potest syllabicari vel scribi nisi seqntib. dñab. vocalib. que sunt in ea- dem syllaba secū. Unde licet ille nominat⁹ quis scri- batur p. q. genitius tñ eins nō scribit p. q. sed p. c. vt cui⁹. quia in cui⁹ i. cōsonans nō est vocalis. Date etiā ex hoc qz equusequi 7 equus. qua. quū. et similia debet scribi p̄ duo. u. vocalia ambo. vt supra dixi in. u. conso- nāte vbi egī de līa.

Quacūqz consonante
seqntē pōt terminare priōē syllabā. vt moib. parcius ordo p̄ficio corfiniū oppidi nomē margo perhi- beo plego pluceo interlunii carmē carnis corpus arq- potens arquitenēs cursus morbus artus piurus curu⁹ xerres. In quibusdā tñ cōpositis inuenio. l. in. r. queriti. vt intelligo 7 pellicio p̄ interlego 7 plego. pelleo pro plego. pelleo p̄ pluceo.

Nullam superiorem
syllabam terminat in simplici dictione nisi se- quens incipiat ab eadē. vt cassus. et nisi in cōpositis ab his cōsonantib. incipiat. scz. c. f. g. m. p. t. vel. i. 7. u. cōsonantib. vt obscurus discutio transfero trāsgredior trāsmeo displicet disternat disiungit transiebo. In oīb. pdictis cōpositionib. est. s. terminalis p̄positōnis. Nā i. simplicib. dictōib. necesse ē. s. 7. c. ē ē eiusdem syllabe. vt pascua. luscus. D. etiā vel. p. vel. t. sequēte. s. in simplici dictōe. s. eiusdem syllabe secū est. vt cosinus. p̄ sper. testis. Et scias qz pris. in scdō li. maio. obscure de- terminat de. s. Scire etiā debes qz ait pris. in. xiiij. li. Ab m. v. u. loco cōsonantis incipiētib. solet in cōpositione 2poni. a. vt amēdo. āmēs. aueho. ante. qz in appositione abs. vt abs quolibet. Ante. c. ḥo vel. t. in cōpositione. vt abscondo. abscedo. absido. abstrabo. obstruo. ab- strineo. frequentius tamē 7 ab 7 abs verbis pastiūs vel

Prima pars

ablatiniis inquitur. ut amor aviro vel ab illo. accipio ab illo. vel abs qlibet aufero vel ab illo aufero. **H**ec prius. **A**bsetia in appositiōe inuenit cū dictiōe incipiēte a. t. vt p̄cē h̄ abs te. **D**e absetia dixi in b. **I**tē ve dic̄ p̄st. in. xiiij. li. **H**ec p̄positio trās p̄ponit 7 sepat. vt trās ueho trāsferro trās padū trāstibium. 7 q̄n p̄ponit cū di cione incipiēte a. d. vel. n. vel i. p̄sonāte amittit. ns. vt tradō. traduco trano trācio traici cū i. **X**o vocali remanet integra. vt trāsfit. 7 etiā cū alijs vocalib. vt trās actus trās eo. **L**e dictis pat̄z q̄ in **M**at. j. c. dicēdū ē cū nollet eaꝝ traducere. vt abīciat. tam in scriptura q̄ in p̄nūciatiōe ns. **I**tē vt̄ eodē li. dic̄ p̄st. **D**ivl̄ dis p̄po sitiōes sp̄ in cōpositiōe inuenit et h̄n̄t eadē significa tionē quā ab 7 abs. sunt aut̄ sepatue. vt diuido dis. di duco diſtraho diſcurro q̄d̄ dyā p̄positio apu dḡtēcos facit. **E**t sc̄iēdū q̄ tūc dis p̄ponit q̄n seq̄t. c. v̄l. f. v̄l. p. v̄l. s. v̄l. t. v̄l. i. loco p̄sonātis. vt dis̄cubo diſcurio diffe ro diſfido diſfido. in q̄b. s. i. f. p̄nititur euphonie cā. di pliōe diſputo diſiūcio diſsero diſtraho diſtribuo diſtorq̄o diſiect̄ diſiūgo. Alijs **X**o q̄buscūq̄ p̄sonātib⁹ seq̄ntib⁹ di p̄ponit. vt dinoscō dimittō diduco dige ro diſluo dirimo. et v̄biq̄ pdūcē di. excepto dirimo et diſcertus. luca in. v. Et nō adimisse dirimit suffragia ple bis. **O**rati⁹. Feccidi calices quez nō fecere diſerrū. **L**o ponit autē dirimo a di 7 emō interposta. r. cā eupho niae. Diſertus **X**o cōponit a di 7 ars interposta. s. Et nota q̄ di q̄i q̄ p̄ponit cū dictiōe incipiēte a vocali 7 tūc aliq̄n recipit. r. cā euphonie v̄l cā vitādi biatū vt di rimō. **Q**uīq̄ recipit. s. vt diſerr̄. **T**ūc sc̄ias q̄ bis et tris cū p̄ponit cū dictiōe incipiente ab. f. abīciuit. s. 7 p̄imā coīpiuit. **N**āi. an. f. sine. pb. pdūcē. vt ripheus. p̄ter p̄posita a nūcris. vt bifid⁹ trifid⁹ bifarius 7 similia.

Diſuperiorem finit

Syllabā necesse ē seq̄ntē quoq̄ ab ea incipe. vt omittō q̄tta atticus attinet. **G**i op̄onas de atq̄ attubi astubi v̄tq̄ postq̄. Dico q̄ nō sunt p̄prie p̄positiōes. s̄ potius q̄dā irregulares dictiōnū aggregatiōnes. 7 sic obiectio cessat.

Nullam terminat syl labā in media dictiōe nisi i p̄posita a p̄posi tione ex q̄ integrā manere p̄t seq̄nte. c. v̄l. p. v̄l. q. v̄l. t. vt excurro expello ex grō extendo. **T**ūc sequelext abīciit. s. vt exequor. **A**n̄ v̄sus. **E**. p̄cedēte cadi. s. de p̄te seq̄nte. **L**. quoq̄ seq̄ntē inuenit in h̄ noīe exlex ex integrā. **F**em seq̄ntē in cā cōuerit. x. vt efficio effundo effero. **C**eteris **X**o p̄sonātib⁹ seq̄ntib⁹. e. nō ex p̄poni so let. ita dicit p̄st. in. ij. maio. **I**n. xiiij. aūt. lib. sic dicit. **E**. etiā in appositiōe 7 p̄positione inuenit aī. b. d. g. l. m. n. r. 7 aī. u. 7. i. loco cōsonātū positas. vt ebibo educo ege ro eludo emineo enarro eruo eripio eueho ejcō qd̄ cō ponit ab. e. 7 iacio cōuerso. a. in i. vñ d̄z scribi p̄ duo. ij. **R**eliq̄s **X**o cōsonātib⁹ seq̄ntib⁹ ex p̄ponit. nō. e. sc̄z. c. vt excubo. f. vt efficio effundo. effero in q̄b et similib. r. in. f. cōmutat euphonie cā. h. vt horreo. exhorreo exhibeo. p. vt expello. q. vt exq̄ro. t. vt extēdo. **V**ocalib⁹ quoq̄ seq̄ntib⁹ tam in appositiōe q̄ in p̄positione ex p̄ponit. vt exarō exegi exigo exolec⁹ exulcero exeq̄ntur et audio. **S**. **X**o seq̄ntē. x. abīciit. s. vt exeq̄r. ab er 7 seqr. **H**ed q̄rit̄ de hoc qd̄ dicit p̄st. q̄ in. x. nulla syllaba ter minat in media dictiōne. nisi in cōpositis a p̄positione ex q̄ integrā manere p̄t seq̄nte. c. zt. **I**nuenit eī instā tia in dext̄o text̄o si. sexcenti sedecim. text̄o sexaginta 7 similib. **A**d hoc dico q̄ p̄st. hic obscure locut̄ est. **A**n̄ p̄dicta verba ei⁹ a diuersis diuersimode exponit̄. **Q**uidā em̄ dicit q̄ intelligit̄ de textus. q̄ simplex est. q̄ aut̄ desmat in. x. in media dictiōne. testat p̄st. dicēs i. xiiij. li. **X**. aīcedente vñū inuenio i tus. vt a tero textus. sic s̄

de literis terminatibus syl.

intelligit̄ de p̄positis. **S**z qdā coartāt hāc regulaz ad p̄posita ab aliq̄ p̄positiōe. 7 sic n̄ ē obiectio de sexte. cum. q̄ n̄ ē p̄positū a p̄positiōe s̄ a noīe. 7 tūc est sensus. Nulla syllaba in iūctura p̄positiōis desinit in. x. i aliq̄ bus p̄positis a p̄positiōe. nisi in p̄positis ab ista p̄posi tōe et. q̄ itēḡ manē p̄t seq̄ntē. c. zt. **Q**uidā **X**o dic̄t q̄ generalit̄ itēḡdū ē qd̄ dic̄ p̄st. **N**ā nulla syllaba in iūctura p̄positiōis desinit in. x. nisi i cōpositis ab et. **G**o obiectiat de text̄o si. dico q̄. x. n̄ ē ibi i iūctura p̄po sitiōis sine i media dictiōe seu in fine p̄mi p̄ponit̄. imo ē ibi. r. **C**ōpoit̄ ei a tertera 7 v̄sus. **E**t sc̄ias q̄ tūc dī. x. ponit i iūctura p̄positiōis. q̄n ē finis primi p̄ponit̄. zni bil addit̄ int̄ p̄ponet̄. **S**z tūc oponit̄ de. x. sexcēti. q̄z h. x. ē i iūctura p̄positiōis. **C**ōpoit̄ ei a sex 7 cētu. **A**d **S** dic̄t qdā q̄ seccēti p. s. d̄z scribi. q̄. x. mutat̄ in. s. **A**lij dic̄t q̄. x. abīciit 7 sic seccēti 7 sedēci scribūt sine. s. 7. x. 7 **S** magis mibi pl̄. **H**exagita ei cōponit̄ a sex 7 gētos qd̄ ē dece. **A**n̄ n̄ ē ibi. x. i iūctura p̄positiōis. q̄ a apo ponit̄ 7 addit̄ int̄ p̄ponet̄. **A**n̄ nil phibet q̄n scribat p̄ s. **A**lij sunt q̄ itēḡ p̄dictā reglam i simplicib⁹ 7 cō positis. **A**n̄ sic exponit̄ verba p̄st. **J**n. x. nulla syllaba ē i media dictiōe nisi seq̄ntē. c. v̄l. p. v̄l. q. v̄l. t. 7 **S** apparet i p̄positis a p̄positiōe ex. q̄ integrā manere p̄t i his v̄bis. expello. excurro. exquirro. extendō. **P**redicta regula sic intellecta ē plana. 7 verificat̄ tam in simplicib⁹ q̄ in cōpositis generaliter.

Vocalis ē. et ideo p̄t termiare syllabā. 7 incipe q̄cūq̄ p̄sonāte seq̄ntē v̄l p̄cedente sicut omes vocales faciunt.

In peregrinis dictō / nūb̄sp̄ in principio inuenit syllabe. **E**t si aīce dat alia syllaba necesse ē cā v̄l vocalē desinē. vt gaza vel in n. vt melāzothos. vel in r. vt ariobarzanes. **S**ed oponit̄ de achaz. vbi. z. nō in principio s̄ in fine syllabe ē. **P**ōt r̄ideri q̄ nomē hebreū ē. **D**is. aūt de latinis vel grecis dictiōib⁹ intelligit̄. **E**t sc̄ias q̄ p̄egrinū h̄ pro p̄rie appellat̄ grecū. **A**liq̄n aut̄ sub p̄egrino cōprehēdit̄ greca dictiō 7 barbara. aliq̄n omis dictō q̄ nō est in p̄pria lingua.

Dicit̄ de quatuor accidētib⁹ syllabe. **D**rimus de literis ter minatib⁹ syllabā. nūc de accidētib⁹ syllabe dic̄mus. **S**cias ergo q̄ vñicūq̄ syllabe accidit tenor sp̄us tps. nūerus l̄raz. **L**enor accut̄ vel grauis vel cir cūſter̄ i. dictiōe tenor sine accut̄ cert̄. absq̄ ea dictiōne incertus nō p̄t tū sine eo ē. **S**imilit̄ sp̄us asper vel lenis. **L**emp̄ vñū vel duo. vel etiā 7 q̄busdaz placet vñū 7 semis. vel duo 7 semis. vel tria. **A**n̄. vt si v̄oca lis est brevis per se. vt eo. vel etiam si vna cōsonans sim plex sequat̄. vt caput. **A**n̄z et semis in cōib⁹ syllabis. vt lacrime. **E**t sciendū q̄ nō solū aī. vel. r. sed etiā aī m. vt supra docuimus 7 n. posite mute faciunt cōmunes. **P**reterea m. ante n. posita faciunt qdē pm̄es syllabas. **I**llud quoq̄ nō ē p̄termittēdū q̄ trib⁹ p̄sonātib⁹ seq̄ntib⁹ p̄t fieri cōis syllaba q̄n in principio syllabe seq̄tis post vocalē coruptā. s. 7 muta. 7 post eā liq̄da seq̄t̄. **Q**uipe cū s. in metro substrabi more soleat veterū vt horac. sermonū. li. i. **L**iquimus insani ridentes premia scribe. **I**n lōgis natura. v̄l positiōe duo sunt tempa. vt dos ars. Duo 7 semis. q̄n post vocalē naturaliter lon gā vna seq̄tur cōsonās. vt sol. **T**ria q̄n post vocalē na turaliter longā due p̄sonātes seq̄ntur. v̄l vna dupler vt mōs rex. **A**n̄ in metro necesse ē vñāquāq̄ syllabam v̄l vñi. v̄l dñi accipi tēpor. **N**umerus. sc̄z l̄raz acci dit syllabe. quia vt sup̄ diximus. nō minus q̄ vñi. neq̄ plusq̄ ser l̄raz apud latinos potest inueniri syllaba. **P**rima de bui⁹ op̄is de orthographia explicit.